

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

29 березня 2021 р.

02016R1011 — UA — 10.12.2019 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/1011

від 8 червня 2016 року

про індекси, які використовують як бенчмарки у фінансових інструментах і фінансових договорах або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, та про внесення змін до директив 2008/48/ЄС та 2014/17/ЄС і Регламенту (ЄС) № 596/2014

(Текст стосується СЕП)

(OB L 171 29.06.2016, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

	Офіційний вісник		
	№	сторінка	дата
► МІ РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2089 від 27 листопада 2019 року	L 317	17	09.12.2019

▼ В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/1011

від 8 червня 2016 року

про індекси, які використовують як бенчмарки у фінансових інструментах і фінансових договорах або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, та про внесення змін до директив 2008/48/ЄС та 2014/17/ЄС і Регламенту (ЄС) № 596/2014

(Текст стосується СЕП)

Цей текст слугує суто засобом документування та не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

► В РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/1011

від 8 червня 2016 року

про індекси, які використовують як бенчмарки у фінансових інструментах і фінансових договорах або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, та про внесення змін до директив 2008/48/ЄС та 2014/17/ЄС і Регламенту (ЄС) № 596/2014

(Текст стосується ЄЕП)

(ОБ L 171 29.06.2016, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник	
	№	сторінка	дата
► МІ	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2019/2089 від 27 листопада 2019 року	L 317	17 09.12.2019

▼ В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2016/1011

від 8 червня 2016 року

про індекси, які використовують як бенчмарки у фінансових інструментах і фінансових договорах або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, та про внесення змін до директив 2008/48/ЄС та 2014/17/ЄС і Регламенту (ЄС) № 596/2014

(Текст стосується ЄЕП)

РОЗДІЛ І

ПРЕДМЕТ, СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ І ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

Предмет

Цей Регламент запроваджує спільні рамки для забезпечення точності та доброчесності індексів, які використовують у Союзі як бенчмарки у фінансових інструментах та фінансових договорах, або для вимірювання результативності інвестиційних фондів. Тому цей Регламент сприяє належному функціонуванню внутрішнього ринку, із одночасним забезпеченням досягнення високого рівня захисту споживачів та інвесторів.

Стаття 2

Сфера застосування

1. Цей Регламент застосовують до надання бенчмарків, надання вхідних даних для бенчмарка та використання бенчмарка в межах Союзу.
2. Цей Регламент не застосовують до:
 - (a) центрального банку;
 - (b) органу публічної влади, якщо він надає дані для бенчмарків, надає бенчмарки або контролює їх надання для цілей публічної політики, у тому числі для заходів у сфері зайнятості, економічної діяльності та інфляції;
 - (c) центрального контрагента (ССР), якщо він надає референтні ціни або розрахункові ціни, які використовують з метою управління ризиками центральних контрагентів та розрахунку;
 - (d) надання єдиної референтної ціни для будь-яких фінансових інструментів, наведених у секції С додатка I до Директиви 2014/65/ЄС;
 - (e) преси, інших засобів масової інформації та журналістів, якщо вони лише публікують бенчмарк або покликаються на нього в своїй журналістській роботі і не контролюють надання такого бенчмарка;
 - (f) фізичної чи юридичної особи, яка надає або обіцяє надати кредит під час своєї торговельної, підприємницької або професійної діяльності, за умови, що така особа публікує або надає загалу свої власні змінні або фіксовані ставки запозичення, встановлені внутрішнім рішенням і застосовні тільки до фінансових договорів, укладених такою особою або компанією, що належать до тієї самої групи, що її відповідні клієнти;
 - (g) товарного бенчмарка на основі інформації від надавачів даних, більшість з яких є суб'єктами під наглядом і щодо яких застосовують обидві такі умови:
 - (i) на бенчмарк покликаються фінансові інструменти, для яких запит на допуск до торгів зроблено лише на одному торговельному майданчику, як це визначено в пункті (24) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, або якщо такі торги проводять тільки на одному такому торговельному майданчику;
 - (ii) загальна умовна вартість фінансових інструментів, що покликаються на бенчмарк, не перевищує 100 млн. євро;
 - (h) надавача індексів щодо індексу, наданого таким надавачем, якщо надавач індексів не знає і не може об'єктивно знати, що такий індекс використовують для цілей, зазначених у пункті 3 статті 3(1).

Стаття 3

Терміни та означення

1. Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:
 - (1) «індекс» означає будь-які кількісні дані,
 - (a) які публікують для громадськості або надають громадськості;
 - (b) які регулярно визначають:
 - (i) у цілому або частково, за допомогою формули або будь-якої іншої методики розрахунку або шляхом оцінювання; та
 - (ii) на основі вартості щонайменше одного базисного активу або цін, зокрема орієнтовних цін, фактичних або орієнтовних процентних ставок, котирувань та затверджених котирувань або інших значень чи результатів досліджень;
 - (2) «надавач індексу» означає фізичну чи юридичну особу, яка здійснює контроль над індексом;

- (3) «бенчмарк» означає будь-який індекс, шляхом покликання на який визначають суму до сплати за фінансовим інструментом або фінансовим договором чи вартість фінансового інструмента, або індекс, який використовують для вимірювання результативності інвестиційного фонду з метою відстежування прибутку від такого індексу, або визначення розподілу активів портфеля, або розрахування винагороди за результати;
- (4) «сім'я бенчмарків» означає групу бенчмарків, наданих одним адміністратором і визначених на основі вхідних даних однакового характеру, які вимірюють однаковий або подібний реальний стан ринку або економічної реалії;
- (5) «надання бенчмарка» означає:
 - (a) адміністрування механізмів для визначення бенчмарка;
 - (b) збирання, аналізування чи опрацювання вхідних даних з метою визначення бенчмарка; та
 - (c) визначення бенчмарка за допомогою формули чи іншої методики розрахунку або шляхом оцінювання вхідних даних, наданих з такою метою;
- (6) «адміністратор» означає фізичну або юридичну особу, яка здійснює контроль над наданням бенчмарка;
- (7) «використання бенчмарка» означає:
 - (a) випуск фінансового інструмента, у якому покликаються на індекс або комбінацію індексів;
 - (b) визначення суми до сплати за фінансовим інструментом або фінансовим договором, у якому покликаються на індекс або комбінацію індексів;
 - (c) бути стороною фінансового договору, в якому покликаються на індекс або комбінацію індексів;
 - (d) надання ставки запозичення, як визначено в пункті (j) статті 3 Директиви 2008/48/ЄС, розрахованої як спред або маржа за допомогою індексу або комбінації індексів, які використано у фінансовому договорі, стороною якої є кредитор, винятково як референтне значення;
 - (e) вимірювання результативності інвестиційного фонду з використанням індексу або комбінації індексів з метою відстежування прибутку від такого індексу або комбінації індексів, визначення розподілу активів портфелю або розрахування винагороди за результати;
- (8) «надання вхідних даних» означає надання адміністратору або іншій особі для передання адміністратору будь-яких відсутніх у них вхідних даних, які є необхідним у зв'язку з визначенням бенчмарка і які надають для таких цілей;
- (9) «надавач даних» означає фізичну чи юридичну особу, яка надає вхідні дані;
- (10) «надавач даних під наглядом» означає суб'єкт під наглядом, який надає вхідні дані адміністратору, розташованому у Союзі;
- (11) «подавач даних» означає фізичну особу, яку найняв надавач даних для цілі надання вхідних даних;
- (12) «оцінювач» означає працівника адміністратора товарного бенчмарка або іншу фізичну особу, послуги якої використовує адміністратор або яка перебуває під його контролем і яка несе відповідальність за застосування методики до вхідних даних та іншої інформації чи надання судження щодо них для отримання остаточної оцінки ціни певного товару;
- (13) «експертне судження» означає застосування адміністратором або надавачем даних розсуду щодо використання даних у процесі визначення бенчмарка, зокрема екстраполяції значень із попередніх або пов'язаних транзакцій, коригування значень щодо факторів, які можуть впливати на якість даних, таких як події на ринку або погіршення кредитної якості покупця чи продавця, та надання цінам покупки та цінам продажу більшого значення, ніж завершеним транзакції;
- (14) «вхідні дані» означають дані щодо вартості одного або декількох базисних активів або цін, зокрема орієнтовних цін, котирувань, затверджених котирувань або інших значень, які

використовує адміністратор для визначення бенчмарка;

- (15) «дані транзакцій» означають спостережувані ціни, ставки, індекси або величини, що є репрезентативними для транзакцій між самостійними контрагентами на активному ринку, які зазнають дії конкурентних сил попиту та пропозиції;
- (16) «фінансовий інструмент» означає будь-який із наведених у секції С додатка I до Директиви 2014/65/ЄС інструментів, щодо яких подано заявку про допуск до торгів на торговельному майданчику, як визначено в пункті (24) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, або щодо яких проводять торги на торговельному майданчику, як визначено в пункті (24) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, чи через позасистемних виконавців, як визначено у пункті (20) статті 4(1) зазначеної Директиви;
- (17) «суб'єкт під наглядом» означає будь-яку особу, що наведено нижче:
- (a) кредитну установу, як визначено в пункті (1) статті 4(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 (¹);
 - (b) інвестиційну фірму, як визначено у пункті (1) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
 - (c) страхову компанію, як визначено у пункті (1) статті 13 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС (²);
 - (d) перестрахову компанію, як визначено у пункті (4) статті 13 Директиви 2009/138/ЄС;
 - (e) інститут спільного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), як визначено в статті 1(2) Директиви 2009/65/ЄС, або, у застосовних випадках, управлінську компанію UCITS, як визначено у пункті (b) статті 2(1) Директиви 2009/65/ЄС;
 - (f) керуючого альтернативним інвестиційним фондом (AIFM), як визначено у пункті (b) статті 4(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/61/ЄС (³);
 - (g) установу професійного пенсійного забезпечення, як визначено в пункті (a) статті 6 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС (⁴);
 - (h) кредитора, як визначено в пункті (b) статті 3 Директиви 2008/48/ЄС, для цілей кредитних договорів, як визначено в пункті (c) статті 3 зазначеної Директиви;
 - (i) некредитну установу, як визначено у пункті (10) статті 4 Директиви 2014/17/ЄС, для цілей кредитних договорів, як визначено в пункті (3) статті 4 зазначеної Директиви;
 - (j) оператора ринку, як визначено у пункті (18) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС;
 - (k) центрального контрагента (CCP), як визначено у пункті 1 статті 2 Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 (⁵);
 - (l) торгового репозиторію, як визначено у пункті (2) статті 2 Регламенту (ЄС) № 648/2012;
 - (m) адміністратора;
- (18) «фінансовий договір» означає:
- (a) будь-який кредитний договір, як визначено в пункті (c) статті 3 Директиви 2008/48/ЄС;
 - (b) будь-який кредитний договір, як визначено в пункті (3) статті 4 Директиви 2014/17/ЄС;
- (19) «інвестиційний фонд» означає альтернативний інвестиційний фонд (АІФ), як визначено в пункті (a) статті 4(1) Директиви 2011/61/ЄС, або інститут спільного інвестування в обігові цінні папери (UCITS), як визначено у статті 1(2) Директиви 2009/65/ЄС;
- (20) «орган управління» означає орган або органи адміністратора або іншого суб'єкта під наглядом, що їх призначено відповідно до національного права, яких уповноважено визначати стратегію, цілі та загальний напрям діяльності адміністратора або іншого суб'єкта під наглядом, які здійснюють контроль та моніторинг процесу вироблення й ухвалення управлінських рішень та

до складу яких входять особи, що дієво управляють діяльністю адміністратора або іншого суб'єкта під наглядом;

- (21) «споживач» означає фізичну особу, яка, за фінансовими договорами, які охоплює цей Регламент, діє для цілей, що виходять за межі її торговельної, підприємницької або професійної діяльності;
- (22) «бенчмарк на процентну ставку» означає бенчмарк, який для цілей пункту (1)(b)(ii) цього параграфу встановлюють на основі ставки, за якої банки можуть надавати позики іншим банкам або іншим агентам, відмінним від банків, або позичати у них на грошовому ринку;
- (23) «товарний бенчмарк» означає бенчмарк, для якого базисним активом для цілей пункту (1)(b)(ii) цього параграфу є товар у значенні пункту (1) статті 2 Регламенту Комісії (ЄС) № 1287/2006 (⁶), за винятком квот на викиди, зазначених у пункті 11 секції С додатка I до Директиви 2014/65/ЄС;

▼МІ

- (23a) «бенчмарк кліматичного переходу ЄС» означає бенчмарк, що маркується як «бенчмарк кліматичного переходу ЄС» та відповідає таким вимогам:
 - (a) для цілей пункту 1(b)(ii) цього параграфу та статті 19b, його базисні активи обирають, зважують або виключають у такий спосіб, що в результаті визначає орієнтування портфеля бенчмарка на траєкторію декарбонізації; та
 - (b) його розроблено відповідно до мінімальних стандартів, встановлених у делегованих актах, зазначених у статті 19a(2);
- (23b) «бенчмарк ЄС, узгоджений з Паризькою угодою» означає бенчмарк, що маркується як «бенчмарк ЄС, узгоджений з Паризькою угодою» та відповідає таким вимогам:
 - (a) для цілей пункту 1(b)(ii) цього параграфу та делегованих актів, зазначених у статті 19c, його базисні активи обирають, зважують або виключають у такий спосіб, що в результаті узгоджує викиди вуглецю в портфелі бенчмарка з цілями Паризької угоди, ухваленої в рамках Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, схваленої Союзом 5 жовтня 2016 року (⁷) (далі — «Паризька угода»);
 - (b) його розроблено відповідно до мінімальних стандартів, встановлених у делегованих актах, зазначених у статті 19a(2); та
 - (c) діяльність, яка стосується його базисних активів, не призводить до значної шкоди іншим екологічним, соціальним та управлінським цілям;
- (23c) «траєкторія декарбонізації» означає вимірювану, науково обґрунтовану та обмежену в часі траєкторію, спрямовану на досягнення цілей Паризької угоди шляхом скорочення викидів вуглецю категорій 1, 2 і 3, як зазначено в пункті (1)(e) додатка III;

▼В

- (24) «бенчмарк на основі регульованих даних» означає бенчмарк, який визначають за допомогою формули на основі:
 - (a) вхідних даних, отриманих повністю та безпосередньо:
 - (i) від торговельного майданчика, як визначено у пункті (24) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, або торговельного майданчика у третій країні, щодо якої Комісія ухвалила імплементаційне рішення про те, що юридичні та наглядові рамки такої країни вважають рівнозначними у значенні статті 28(4) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 (⁸), або що регульований ринок вважають рівнозначним відповідно до статті 2a Регламенту (ЄС) № 648/2012, але у будь-якому разі лише з покликанням на дані транзакцій щодо фінансових інструментів;
 - (ii) відповідно до затвердженої угоди про публікацію, як визначено в пункті (52) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, або від надавача консолідованої інформації, як визначено у пункті (53) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, відповідно до вимог до обов'язкової прозорості після торгів,

але лише з покликанням на дані транзакцій щодо фінансових інструментів, якими торгують на торговельному майданчику;

- (iii) від затвердженого механізму звітування, як визначено у пункті (54) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, але лише з покликанням на дані транзакцій щодо фінансових інструментів, якими торгують на торговельному майданчику та про які необхідно поінформувати відповідно до вимог до обов'язкової прозорості після торгів;
- (iv) у рамках обміну електроенергією, як зазначено у пункті (j) статті 37(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/72/ЄС (⁹);
- (v) у рамках обміну природним газом, як зазначено у пункті (j) статті 41(1) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/73/ЄС (¹⁰);
- (vi) від аукціонної платформи, зазначеної в статті 26 або статті 30 Регламенту Комісії (ЄС) № 1031/2010 (¹¹);
- (vii) від надавача послуг, якому адміністратор бенчмарка передав на підрядній основі збирання даних відповідно до статті 10, за умови що надавач послуг отримує дані повністю та безпосередньо від суб'єкта, зазначеного в пунктах (i)–(vi);
- (b) чистої вартості активів інвестиційних фондів;
- (25) «критичний бенчмарк» означає відмінний від бенчмарка на основі регульованих даних бенчмарк, який відповідає будь-якій з умов, установлених у статті 20(1), та який є у списку, встановленому Комісією відповідно до зазначеної статті;
- (26) «значущий бенчмарк» означає бенчмарк, який відповідає умовам, установленим у статті 24(1);
- (27) «незначущий бенчмарк» означає бенчмарк, який не відповідає умовам, установленим у статтях 20(1) та 24(1);
- (28) «розташований» означає, щодо юридичної особи, країну, у якій розташовано зареєстрований офіс такої особи або її інша офіційна адреса, і, щодо фізичної особи, країну, в якій така особа є резидентом для цілей оподаткування;
- (29) «орган публічної влади» означає:
 - (a) будь-який урядовий або інший орган публічного адміністрування, у тому числі суб'єкти, яким доручено управління публічним боргом або які втручаються в таке управління;
 - (b) будь-який суб'єкт чи особу, які виконують публічні адміністративні функції відповідно до національного права, або мають публічні обов'язки чи функції, або надають публічні послуги, зокрема заходи у зв'язку із зайнятістю, економічною діяльністю та інфляцією, під контролем суб'єкта в розумінні пункту (a).

2. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 49 для визначення додаткових технічних елементів для термінів та означень, установлених у параграфі 1 цієї статті, зокрема для визначення того, що входить у надання громадськості для цілей означення індексу.

У відповідних випадках Комісія повинна враховувати ринковий або технологічний розвиток та міжнародне зближення практик нагляду у зв'язку з бенчмарками.

3. Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти з метою встановлення і перегляду списку органів публічної влади у Союзі, на які поширюється означення, наведене у пункті (29) параграфа 1 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 50(2).

У відповідних випадках Комісія повинна враховувати ринковий або технологічний розвиток та міжнародне зближення практик нагляду у зв'язку з бенчмарками.

ДОСТОВІРНІСТЬ І НАДІЙНІСТЬ БЕНЧМАРКІВ

ГЛАВА I

Управління та контроль з боку адміністраторів

Стаття 4

Вимоги щодо управління та конфліктів інтересів

1. Адміністратор повинен мати надійні механізми управління з чіткою організаційною структурою та чітко визначеними, прозорими та узгодженими ролями й обов'язками для всіх осіб, залучених до надання бенчмарка.

Адміністратори повинні вживати відповідних заходів для виявлення конфліктів інтересів між собою, у тому числі з їхніми керівниками, працівниками або будь-якими особами, з якими вони безпосередньо або опосередковано пов'язані здійсненням контролю, та між надавачами даних або користувачами, щоб забезпечити незалежне та справедливе застосування експертного судження або розсуду, якщо це необхідно під час процесу визначення бенчмарка.

2. Надання бенчмарка необхідно операційно відокремити від будь-якої частини діяльності адміністратора, яка може спричинити фактичний чи потенційний конфлікт інтересів.

3. Якщо конфлікт інтересів виникає на рівні адміністратора через його структуру власності, контрольну частку або іншу діяльність, що її провадить суб'єкт, який є власником адміністратора або здійснює контроль над ним, чи суб'єкт, який перебуває у власності або під контролем адміністратора або будь-якої його філії, і такий конфлікт не можна у належний спосіб мінімізувати, відповідний компетентний орган може вимагати від адміністратора створення незалежної наглядової служби з паритетним представництвом стейкхолдерів, зокрема користувачів та надавачів даних.

4. Якщо таким конфліктом інтересів не можна у належний спосіб управляти, відповідний компетентний орган може вимагати від адміністратора припинити будь-яку діяльність чи будь-які відносини, які спричиняють конфлікт інтересів, або припинити надання бенчмарка.

5. Адміністратор публікує або розкриває інформацію про будь-які наявні або потенційні конфлікти інтересів, зокрема про конфлікти інтересів, що виникають у зв'язку із власністю або контролем адміністратора, перед користувачами бенчмарка, відповідними компетентними органами та, за доцільності, надавачами даних.

6. Адміністратор повинен запровадити та застосувати відповідні політики і процедури, а також дієві організаційні механізми для виявлення конфліктів інтересів, їх розкриття, запобігання їм, управління ними та їх мінімізації з метою охорони достовірності та незалежності у визначенні бенчмарка. Такі політики та процедури повинні підлягати регулярному перегляду та оновленню. У таких політиках та процедурах необхідно брати до уваги конфлікти інтересів, ступінь застосованого розсуду у процесі визначення бенчмарка та ризиків, які становить бенчмарк, порушують питання щодо них, а також такі політики і процедури, та:

- (a) забезпечують конфіденційність наданої адміністратору або здобутої адміністратором інформації, що є предметом зобов'язань з розкриття інформації та дотримання прозорості відповідно до цього Регламенту; та
- (b) в особливий спосіб пом'якшують конфлікт інтересів, що виникає внаслідок власності чи контролю адміністратора, або внаслідок інших інтересів у межах групи адміністратора, або через інших осіб, які можуть вплинути на адміністратора або контролювати його у зв'язку з визначенням бенчмарка.

7. Адміністратори повинні забезпечити, щоб їх працівники та будь-які інші фізичні особи, послугами яких вони користуються або послуги яких перебувають під їхнім контролем і яких безпосередньо залучено до надання бенчмарка:

- (a) мали необхідні навички, знання та досвід для виконання покладених на них обов'язків та підлягали ефективному управлінню і нагляду;
- (b) не підпадали під неналежний вплив або не ставали учасниками конфлікту інтересів і щоб винагорода та оцінення результатів діяльності таких осіб не створювали конфлікту інтересів або іншим чином не впливали на цілісність процесу визначення бенчмарка;
- (c) не мали будь-яких інтересів або ділових зв'язків, які б компрометували діяльність відповідного адміністратора;
- (d) не могли сприяти визначенню бенчмарка шляхом участі у формуванні цін покупки, цін продажу та в торгах особисто або від імені учасників ринку, якщо здійснення такого сприяння явно не вимагають як елемент методики визначення бенчмарка та воно не підпадає під дію конкретних правил, встановлених у ній; та
- (e) підпадали під дію дієвих процедур для контролю за обміном інформацією з іншими працівниками, які беруть участь у діяльності, яка може створити ризик виникнення конфлікту інтересів, або з третіми особами, якщо обмін інформацією може вплинути на бенчмарк.

8. Адміністратор встановлює чіткі процедури внутрішнього контролю для забезпечення доброчесності та надійності працівника або особи, що визначає бенчмарк, зокрема щонайменше внутрішнє схвалення керівництвом перед розповсюдженням бенчмарка.

Стаття 5

Вимоги до наглядової служби

1. Адміністратори повинні створити та підтримувати постійну та дієву наглядову службу для забезпечення нагляду за всіма аспектами надання своїх бенчмарків.
2. Адміністратори повинні розробити та підтримувати надійні процедури щодо своєї наглядової служби, які повинні бути надані відповідним компетентним органам.
3. Наглядова служба повинна функціонувати доброчесно та повинна мати такі обов'язки, які адміністратор повинен коригувати на підставі рівня складності бенчмарка, його використання та вразливості:
 - (a) перегляд визначення та методики визначення бенчмарка принаймні один раз на рік;
 - (b) нагляд за змінами у методиці визначення бенчмарка, та можливість звертатися до адміністратора із запитом про проведення консультації щодо таких змін;
 - (c) нагляд за системою контролю адміністратора, управлінням бенчмарком та його функціонуванням і, якщо бенчмарк базується на вхідних даних надавачів даних, дотриманням кодексу поведінки, зазначеного в статті 15;
 - (d) перегляд та затвердження процедур припинення дії бенчмарка, у тому числі проведення будь-яких консультацій щодо такого припинення;
 - (e) нагляд за третіми особами, залученими до надання бенчмарка, у тому числі за агентами розрахунку або розповсюдження;
 - (f) оцінювання внутрішніх та зовнішніх аудитів або переглядів та моніторинг реалізації виявлених виправних заходів;
 - (g) якщо бенчмарк базується на вхідних даних надавача даних, моніторинг вхідних даних, надавачів даних та дій адміністратора у межах оспорювання або валідації таких надавачів;

- (h) якщо бенчмарк базується на вхідних даних надавача даних, вжиття дієвих заходів щодо будь-яких порушень кодексу поведінки, зазначеного в статті 15; та
- (i) повідомлення відповідним компетентним органам про випадки неналежної поведінки надавачів даних, якщо бенчмарк базується на вхідних даних надавачів даних або адміністраторів, про які стає відомо наглядовій службі, та про будь-які незвичайні або підозрілі вхідні дані.

4. Завдання наглядової служби повинен виконувати окремий комітет, або їх необхідно виконувати за допомогою іншого відповідного механізму управління.

5. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення процедур щодо наглядової служби та її характеристик, зокрема її складу та позиції в організаційній структурі адміністратора, щоб забезпечити добросовісність такої служби та відсутність будь-яких конфліктів інтересів. Зокрема, ESMA складає неповний список відповідних механізмів управління, як встановлено в параграфі 4.

ESMA розмежовує різні типи бенчмарків і секторів, як встановлено у цьому Регламенті, і враховує відмінності в структурі власності та контролю адміністраторів, характер, масштаб та складність надання бенчмарка, ризику, характерні для бенчмарка, і його вплив у світлі міжнародного зближення практик нагляду в сфері вимог до управління бенчмарками. Проте розроблені ESMA проекти регуляторних технічних стандартів не можуть охоплювати адміністраторів незначущих бенчмарків та їх не можна застосовувати до них.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до процедури, встановленої в статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

6. ESMA може, відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, видавати настанови для адміністраторів незначущих бенчмарків для визначення елементів, зазначених у параграфі 5 цієї статті.

Стаття 6

Вимоги до системи контролю

1. Адміністратори повинні мати систему контролю, яка забезпечує, що їхні бенчмарки надаються, публікуються та до них надається доступ відповідно до цього Регламенту.
2. Система контролю повинна бути пропорційною рівню виявлених конфліктів інтересів, ступеню розсуду в наданні бенчмарка та характеру вхідних даних для бенчмарка.
3. Система контролю повинна охоплювати:
 - (a) управління операційним ризиком;
 - (b) належні та дієві плани безперервності діяльності та плани відновлення після надзвичайної ситуації;
 - (c) процедури в екстрених ситуаціях у разі дестабілізації процесу надання бенчмарка.
4. Адміністратор встановлює заходи для:
 - (a) забезпечення дотримання надавачами даних кодексу поведінки, зазначеного в статті 15, та застосованих стандартів для вхідних даних;
 - (b) здійснення моніторингу вхідних даних, у тому числі, за можливості, моніторингу вхідних даних перед опублікуванням бенчмарка та валідації вхідних даних після опублікування для виявлення помилок та аномалій.
5. Систему контролю у належний спосіб задокументовують, переглядають, оновлюють та надають компетентним органам і, на запит, користувачам.

Стаття 7

Вимоги до системи підзвітності

1. Адміністратор повинен мати систему підзвітності, яка охоплює ведення обліку, проведення аудиту та переглядів і процедуру подання скарг, що підтверджує відповідність вимогам цього Регламенту.
2. Адміністратор повинен призначити внутрішню службу з необхідним потенціалом здійснювати перегляд дотримання адміністратором методики визначення бенчмарка та цього Регламенту і звітувати про це.
3. Для критичних бенчмарків адміністратор повинен призначити незалежного зовнішнього аудитора для перегляду дотримання адміністратором методики визначення бенчмарка та цього Регламенту і звітування про це щонайменше один раз на рік.
4. На запит відповідного компетентного органу адміністратор надає такому органу детальну інформацію про перегляди та звіти, передбачені в параграфі 2. На запит відповідного компетентного органу або будь-якого користувача бенчмарка адміністратор публікує детальну інформацію про аудити, передбачені в параграфі 3.

Стаття 8

Вимоги до ведення обліку

1. Адміністратор повинен вести облік:
 - (a) усіх вхідних даних, у тому числі використання таких даних;
 - (b) методики, яку використовують для визначення бенчмарка;
 - (c) застосування будь-яких суджень або розсуду адміністратором або, у застосовних випадках, оцінювачами у визначенні бенчмарка, у тому числі обґрунтування зазначених суджень або дій на власний розсуд;
 - (d) неврахування будь-яких вхідних даних, особливо якщо дані відповідають вимогам методики визначення бенчмарка, та обґрунтування такого неврахування;
 - (e) інших змін або відхилень від стандартних процедур та методик, у тому числі тих, які сформовано в періоди ринкового стресу або дестабілізації ринку;
 - (f) осіб подавачів даних та фізичних осіб, найнятих адміністратором для визначення бенчмарка;
 - (g) усіх документів, пов'язаних із будь-якою скаргою, у тому числі документів, поданих скаржником; та
 - (h) телефонних розмов або електронних повідомлень щодо бенчмарка між будь-якими особами, найнятими адміністратором, та надавачами даних або подавачами даних.
2. Адміністратор повинен вести облік, як установлено в параграфі 1, щонайменше п'ять років у такій формі, щоб можна було відтворити та повністю зрозуміти процес визначення бенчмарка і дозволити проведення аудиту або оцінювання вхідних даних, розрахунків, суджень та розсуду. Дані про телефонні розмови або електронні повідомлення, записані відповідно до пункту (h) параграфа 1, необхідно надавати особам, яких залучено до розмов або повідомлень, на запит таких осіб і зберігати протягом трьох років.

Стаття 9

Механізм розгляду скарг

1. Адміністратор повинен мати та публікувати процедури отримання, розслідування та ведення обліку поданих скарг, у тому числі скарг щодо процесу визначення бенчмарка адміністратором.
2. Такий механізм розгляду скарг забезпечує:
 - (a) надання адміністратором політики розгляду скарг, за допомогою якої можна подати скарги щодо репрезентативності певного бенчмарка для ринкової вартості, запропонованої зміни процесу

визначення бенчмарка, використання методики у зв'язку з визначенням певного бенчмарка та інших рішень, пов'язаних із процесом визначення бенчмарка;

- (b) своєчасне та справедливе розслідування скарг та повідомлення результатів розгляду скаржнику в межах розумного періоду часу, якщо таке повідомлення не суперечить цілям публічної політики або Регламенту (ЄС) № 596/2014; та
- (c) вивчення питання незалежно від будь-якого персоналу, який може бути пов'язаний або міг бути пов'язаний з предметом скарги.

Стаття 10

Аутсорсинг

1. Адміністратори не повинні передавати на підрядній основі виконання функцій щодо надання бенчмарка у такий спосіб, що істотно зашкодить здійсненню контролю адміністратором за наданням бенчмарка або спроможності відповідних компетентних органів здійснювати нагляд за бенчмарком.
2. Якщо адміністратор передає надавачу послуг на підрядній основі виконання функцій або будь-яких відповідних послуг та робіт з надання бенчмарка, адміністратор несе повну відповідальність за виконання всіх своїх обов'язків відповідно до цього Регламенту.
3. У разі залучення підрядника адміністратор повинен забезпечити виконання таких умов:
 - (a) надавач послуг має здатність і спроможність надійно і професійно виконувати функції, надавати послуги або проводити роботи на підрядній основі та усі необхідні за законодавством дозволи для цього;
 - (b) адміністратор надає відповідному компетентному органу інформацію про особу і завдання надавача послуг, який бере участь у процесі визначення бенчмарка;
 - (c) адміністратор вживає відповідних заходів, якщо виявляється, що надавач послуг не може виконувати на підрядній основі функції ефективно та відповідно до застосовного права і регуляторних вимог;
 - (d) адміністратор володіє необхідними фаховими знаннями для дієвого нагляду за функціями, що виконують на підрядній основі, та для управління ризиками, пов'язаними з аутсорсингом;
 - (e) надавач послуг інформує адміністратора про будь-який розвиток подій, що може істотно вплинути на здатність надавача послуг виконувати функції на підрядній основі ефективно і відповідно до застосовного права і регуляторних вимог;
 - (f) надавач послуг співпрацює з відповідним компетентним органом щодо робіт, які виконують на підрядній основі, адміністратор разом з відповідним компетентним органом мають фактичний доступ до даних про роботи, що виконують на підрядній основі, та до приміщень надавача послуг, а компетентний орган повинен мати спроможність реалізації згаданих прав доступу;
 - (g) за необхідності, адміністратор може розірвати договір про аутсорсинг;
 - (h) адміністратор вживає розумних заходів, включно з планами дій у разі надзвичайних ситуацій, з метою уникнення неналежних операційних ризиків, пов'язаних із участю надавачів послуг у процесі визначення бенчмарка.

ГЛАВА 2

Вхідні дані, методика та звітування про порушення

Стаття 11

Вхідні дані

1. Процес надання бенчмарка регулюють такі вимоги до вхідних даних:

- (a) вхідні дані повинні бути достатніми, щоб точно та достовірно відображати ринкову або економічну реалію, на вимірювання якої спрямовано бенчмарк.

Вхідними даними є дані транзакцій, якщо вони наявні та відповідні. Якщо дані транзакцій є недостатніми або невідповідними, щоб точно та достовірно відображати ринкову або економічну реалію, на вимірювання якої спрямовано бенчмарк, можуть бути використані вхідні дані, які не є даними транзакцій, у тому числі орієнтовні ціни, котирування та затверджені котирування або інші значення;

- (b) вхідні дані, зазначені в пункті (a), повинні бути такими, які можна верифікувати;
- (c) адміністратор повинен розробити і опублікувати чіткі настанови щодо типів вхідних даних, пріоритету використання різних типів вхідних даних та застосування експертного судження з метою забезпечення дотримання пункту (a) та методики;
- (d) якщо бенчмарк базується на вхідних даних, отриманих від надавача даних, адміністратор повинен отримати, у застосовних випадках, вхідні дані з надійної і репрезентативної вибірки або групи надавачів даних, щоб забезпечити надійність отриманого у такий спосіб бенчмарка і відображення ним ринкової або економічної реалії, на вимірювання якої спрямовано бенчмарк;
- (e) адміністратор не повинен використовувати вхідні дані, отримані від надавача даних, у разі будь-яких ознак недотримання надавачем даних кодексу поведінки, зазначеного в статті 15, і в такому разі повинен отримувати загальнодоступні репрезентативні дані.

2. Адміністратори повинні забезпечити охоплення їхніми засобами контролю щодо вхідних даних:

- (a) критеріїв визначення осіб, які можуть надавати вхідні дані адміністратору, та процесу вибору надавачів даних;
- (b) процесу оцінювання вхідних даних надавача даних, припинення подальшого надання вхідних даних надавачем або, залежно від випадку, застосування інших штрафних санкцій до надавача даних за невідповідність; та
- (c) процесу валідації вхідних даних, у тому числі порівняно з іншим показниками або даним, для забезпечення їхньої достовірності і точності.

3. Якщо вхідні дані бенчмарка надав фронт-офіс, тобто будь-який департамент, відділ, група чи персонал надавача даних або будь-яка його філія, що провадить будь-яку діяльність з ціноутворення, торгівлі, продажу, маркетингову, рекламну, агітаційну діяльність, діяльність із структуризації або брокерську діяльність, адміністратор повинен:

- (a) отримати дані з інших джерел, які підтверджують такі вхідні дані; та
- (b) забезпечити наявність у надавачів відповідного механізму внутрішнього нагляду та відповідних процедур верифікації.

4. Якщо адміністратор вважає, що вхідні дані не відображають ринкову або економічну реалію, на вимірювання якої спрямовано бенчмарк, такий адміністратор повинен, протягом розумного періоду часу, змінити вхідні дані, надавачів даних чи методику для забезпечення відображення вхідними даними такої ринкової або економічної реалії, або припинити надання такого бенчмарка.

5. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для подальшого визначення способу забезпечення відповідності та можливості верифікації вхідних даних, як того вимагають у пунктах (a) та (b) параграфа 1, а також внутрішні процедури нагляду та верифікації надавача даних, наявність яких повинен забезпечити адміністратор, відповідно до пункту (b) параграфа 3, щоб забезпечити достовірність та точність вхідних даних. Проте розроблені ESMA проекти регуляторних технічних стандартів не можуть охоплювати адміністраторів незначущих бенчмарків та їх не можна застосовувати до них.

ESMA враховує різні типи бенчмарків і секторів, як встановлено в цьому Регламенті, характер вхідних даних, характеристики базисної ринкової та економічної реалії та принцип пропорційності, вразливість бенчмарків до маніпуляцій та міжнародне зближення практики нагляду у зв'язку з бенчмарками.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до процедури, встановленої в статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

6. ESMA може, відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, видавати настанови для адміністраторів незначущих бенчмарків для визначення елементів, зазначених у параграфі 5 цієї статті.

Стаття 12

Методологія

1. Для визначення бенчмарка адміністратор повинен використовувати методику, яка:

- (a) є міцною та надійною;
- (b) має чіткі правила з визначення способу та моменту застосування розсуду у визначенні такого бенчмарка;
- (c) є суворою, постійною і такою, яку можна валідувати, у тому числі, залежно від випадку, шляхом тестування на історичних даних порівняно з даними транзакцій;
- (d) є гнучкою та забезпечує можливість розрахунку бенчмарка з урахуванням максимально можливого діапазону обставин без компрометації його достовірності;
- (e) є простежуваною та такою, що можна верифікувати.

2. Під час розроблення методики визначення бенчмарка адміністратор бенчмарка повинен:

- (a) враховувати такі чинники, як розмір та ринкова ліквідність за нормальних умов, прозорість торгів та позиції учасників ринку, ринкову концентрацію, динаміку ринку та відповідність кожного зразка для відображення ринкової або економічної реалії, на вимірювання якої спрямовано бенчмарк;
- (b) визначати, що становить активний ринок для цілей такого бенчмарка; та
- (c) встановити пріоритетність для різних типів вхідних даних.

3. Адміністратор повинен мати чіткі опубліковані механізми виявлення обставин, за яких кількість або якість вхідних даних падає нижче рівня стандартів, які є необхідними для методики точного та надійного визначення бенчмарка, й описування необхідності та способу розрахунку бенчмарка за таких обставин.

Стаття 13

Прозорість методики

1. Адміністратор повинен розробити бенчмарк та методику, використовувати та адмініструвати їх у прозорий спосіб. Для цього адміністратор повинен опублікувати або надати таку інформацію:

- (a) ключові елементи методики, яку адміністратор використовує для кожного з наданих та опублікованих бенчмарків або, за необхідності, для кожної сім'ї наданих та опублікованих бенчмарків;
- (b) дані про проведення внутрішнього перегляду та затвердження відповідної методики, а також про частоту проведення такого перегляду;
- (c) процедури консультування щодо кожної запропонованої суттєвої зміни в методиці адміністратора та обґрунтування таких змін, у тому числі визначення того, що є суттєвими змінами та обставинами, за яких адміністратор повинен повідомляти користувачів про будь-які такі зміни.

▼ M1

- (d) пояснення того, як ключові елементи методології, встановлені у пункті (a), відображають екологічні, соціальні та управлінські чинники для кожного етелона або сім'ї бенчмарків, за винятком бенчмарків на процентні ставки та бенчмарків на курси валют.

Адміністратори бенчмарків повинні відповідати вимогам, встановленим у пункті (d) першого підпараграфу, починаючи з 30 квітня 2020 року.

▼ B

2. Процедура, зазначена в пункті (c) параграфу 1, передбачає:

- (a) попереднє повідомлення з чіткими часовими рамками, що надає можливість проаналізувати та прокоментувати вплив таких запропонованих суттєвих змін; та
- (b) надання доступу до коментарів, зазначених у пункті (a) цього параграфу, та відповіді адміністратора на такі коментарі, після будь-яких консультацій, за винятком випадків, коли автор коментарів вимагає збереження конфіденційності.

▼ M1

2a. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 49 на доповнення цього Регламенту для встановлення мінімального змісту пояснення, зазначеного у пункті (d) першого підпараграфу параграфу 1 цієї статті, а також для запровадження стандартного формату, який необхідно використовувати.

▼ B

3. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для подальшого визначення інформації, яку повинні надавати адміністратори відповідно до вимог, установлених у параграфах 1 і 2, для розмежування різних типів бенчмарків і секторів, як установлено в цьому Регламенті. ESMA враховує необхідність розкриття інформації про такі елементи методики, які передбачають достатню кількість деталей, щоб дати змогу користувачам зрозуміти, у який спосіб надано бенчмарк, й оцінити його репрезентативність, його важливість для окремих користувачів, належність його використання як референтного значення для фінансових інструментів та договорів і принцип пропорційності. Проте розроблені ESMA проекти регуляторних технічних стандартів не можуть охоплювати адміністраторів незначущих бенчмарків та їх не можна застосовувати до них.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, згідно зі статтями 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

4. ESMA може, відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, видавати настанови для адміністраторів незначущих бенчмарків для подальшого визначення елементів, зазначених у параграфі 3 цієї статті.

Стаття 14

Повідомлення про порушення

1. Адміністратор повинен установити відповідні системи та дієві механізми контролю для забезпечення достовірності вхідних даних, щоб мати змогу виявляти будь-які дії, які можуть мати ознаки маніпулювання або спроби маніпулювання бенчмарком, і звітувати компетентному органу про них згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014.

2. Адміністратор повинен здійснювати моніторинг вхідних даних та надавачів даних, щоб мати змогу інформувати відповідний компетентний орган та надати всю необхідну інформацію, якщо адміністратор підозрює, що вчинено дію щодо бенчмарка, яка може мати ознаки маніпулювання або спроби маніпулювання бенчмарком, згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014, у тому числі змови у намірі його вчинення.

Компетентний орган адміністратора повинен, у застосовних випадках, передати таку інформацію відповідному органу згідно з Регламентом (ЄС) № 596/2014.

3. Адміністратор повинен мати процедури для своїх керівників, працівників та інших фізичних осіб, чії послуги він використовує або контролює, для внутрішнього звітування про порушення цього Регламенту.

ГЛАВА 3

Кодекс поведінки та вимоги до надавачів даних

Стаття 15

Кодекс поведінки

1. Якщо бенчмарк базується на вхідних даних надавачів даних, адміністратор повинен розробити кодекс поведінки для кожного бенчмарка, в якому чітко визначено відповідальність надавачів даних щодо надання вхідних даних, і забезпечити відповідність такого кодексу поведінки положенням цього Регламенту. Адміністратор повинен впевнюватися, що надавачі даних дотримуються кодексу поведінки на постійній основі, щонайменше один раз на рік та у разі внесення змін до нього.

2. Кодекс поведінки повинен містити щонайменше таке:

- (a) чіткий опис вхідних даних, які необхідно надати, та вимог, необхідних для забезпечення надання вхідних даних відповідно до статей 11 і 14;
- (b) ідентифікаційні дані осіб, які можуть надавати вхідні дані адміністратору, та процедури верифікації особи надавача даних та будь-яких подавачів даних, а також будь-яких дозволів, наданих будь-яким подавачам даних, які надають дані від імені надавача даних;
- (c) політики для забезпечення надання надавачем даних усіх необхідних вхідних даних;
- (d) системи і засоби контролю, які необхідно мати надавачу даних, у тому числі:
 - (i) процедури надання вхідних даних, у тому числі вимоги для надавача даних вказувати, чи є вхідні дані даними транзакцій і чи відповідають вхідні дані вимогам адміністратора;
 - (ii) політику застосування розсуду під час надання вхідних даних;
 - (iii) будь-які вимоги до валідації вхідних даних перед наданням їх адміністратору;
 - (iv) політики ведення обліку;
 - (v) вимоги до звітування про підозрілі вхідні дані;
 - (vi) вимоги до управління конфліктами інтересів.

3. Адміністратори можуть розробити єдиний кодекс поведінки для кожної сім'ї бенчмарків, яку вони надають.

4. Якщо відповідний компетентний орган у межах здійснення своїх повноважень, зазначених у статті 41, виявляє елементи кодексу поведінки, які не відповідають вимогам цього Регламенту, він повинен повідомити про це відповідного адміністратора. Адміністратор повинен відкоригувати кодекс поведінки, щоб забезпечити його відповідність цьому Регламенту, протягом 30 днів після зазначеного повідомлення.

5. Протягом 15 робочих днів з дати застосування рішення про включення критичного бенчмарка до списку, зазначеного у статті 20(1), адміністратор такого критичного бенчмарка повинен повідомити про кодекс поведінки відповідний компетентний орган. Протягом 30 днів відповідний компетентний орган повинен верифікувати, чи зміст кодексу поведінки відповідає цьому Регламенту. Якщо відповідний компетентний орган виявляє елементи, які не відповідають цьому Регламенту, застосовують параграф 4 цієї статті.

6. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для подальшого визначення елементів кодексу поведінки, зазначених у параграфі 2, для різних типів бенчмарків і для врахування змін бенчмарків та фінансових ринків.

ESMA враховує різні характеристики бенчмарків та надавачів даних, зокрема відмінності між вхідними даними та методиками, ризики маніпулювання вхідними даними та міжнародне зближення практик нагляду щодо бенчмарків.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до процедури, установленій в статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 16

Вимоги до управління та контролю для надавачів даних під наглядом

1. До надавачів даних під наглядом необхідно застосовувати такі вимоги до управління та контролю:

- (a) надавач даних під наглядом повинен забезпечити, щоб на надання вхідних даних не впливали будь-які наявні або потенційні конфлікти інтересів, і, якщо є необхідність у застосуванні розсуду, його необхідно застосовувати незалежно та справедливо на основі відповідної інформації згідно з кодексом поведінки, зазначеним у статті 15;
- (b) надавач даних під наглядом повинен мати систему контролю для забезпечення достовірності, точності та надійності вхідних даних та надання таких вхідних даних відповідно до цього Регламенту та кодексу поведінки, зазначеного у статті 15.

2. Надавач даних під наглядом повинен мати дієві системи та засоби контролю для забезпечення узгодженості та надійності всіх дій з надання вхідних даних адміністратору, у тому числі:

- (a) засоби контролю осіб, які можуть постачити вхідні дані адміністратору, зокрема, якщо доцільно, процес схвалення фізичною особою, яка займає вищу за подавача даних посаду;
- (b) відповідні курси підготовки для подавачів даних, що охоплює принаймні цей Регламент та Регламент (ЄС) № 596/2014;
- (c) заходи для управління конфліктами інтересів, у тому числі, у відповідних випадках, організаційний поділ працівників та можливі способи усунення стимулів для маніпулювання бенчмарком, що виникли внаслідок політики оплати праці;
- (d) ведення протягом відповідного періоду часу обліку повідомлень, пов'язаних із наданням вхідних даних, усієї інформації, яку використовують для надання можливості надавачу подати дані, та усіх наявних або потенційних конфліктів інтересів, у тому числі, але не обмежуючись цим, вплив на надавача даних фінансових інструментів, у яких покликаються на бенчмарк;
- (e) ведення обліку внутрішніх та зовнішніх аудитів.

3. Якщо вхідні дані базуються на експертному судженні, надавачі даних під наглядом повинні запровадити, окрім систем та засобів контролю, зазначених у параграфі 2, політики, що супроводжують застосування судження або розсуду, та повинні вести облік обґрунтування кожного такого судження або розсуду. За доцільності, надавачі даних під наглядом повинні враховувати характер бенчмарка та його вхідні дані.

4. Надавач даних під наглядом повинен повністю співпрацювати з адміністратором та відповідним компетентним органом під час проведення аудитів та здійснення нагляду за наданням бенчмарка і надавати інформацію та записи, що зберігаються відповідно до параграфів 2 і 3.

5. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для подальшого визначення вимог до управління, систем, засобів контролю і політик, зазначених у параграфах 1, 2 та 3.

ESMA врахує різні характеристики бенчмарків та надавачів даних під наглядом, зокрема відмінності між наданими вхідними даними та використовуваними методиками, ризики маніпулювання вхідними даними, характер діяльності надавачів даних під наглядом і зміни бенчмарків та фінансових ринків у світлі міжнародного зближення практик нагляду у зв'язку з бенчмарками. Проте розроблені ESMA проекти регуляторних технічних стандартів не можуть охоплювати надавачів даних під наглядом для незначущих бенчмарків, та їх не можна застосовувати до них.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до процедури, установлені в статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

6. ESMA може, відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, видавати настанови для надавачів даних під наглядом для незначущих бенчмарків, щоб визначити елементи, зазначені у параграфі 5 цієї статті.

РОЗДІЛ III

ВИМОГИ ДО РІЗНИХ ТИПІВ БЕНЧМАРКІВ

ГЛАВА I

Бенчмарки на основі регульованих даних

Стаття 17

Бенчмарки на основі регульованих даних

1. Статтю 11(1)(d) і (e), статтю 11(2) і (3), статтю 14(1) і (2) та статті 15 і 16 не застосовують до надання бенчмарків на основі регульованих даних та надання даних для них. Статтю 8(1)(a) не застосовують до надання бенчмарків на основі регульованих даних з урахуванням вхідних даних, які надано повністю та безпосередньо, як це вказано в пункті (24) статті 3(1).

2. Статті 24 і 25 або статтю 26 застосовують, відповідно, до надання бенчмарків на основі регульованих даних, які використовують прямо чи опосередковано у межах комбінації бенчмарків, що є референтними для фінансових інструментів та договорів, або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, загальна вартість яких не перевищує 500 мільярдів євро, та до надання даних для таких показників на основі усіх строків дії бенчмарка, якщо застосовно.

ГЛАВА 2

Бенчмарки на процентні ставки

Стаття 18

Бенчмарки на процентні ставки

До надання бенчмарків на процентні ставки та до надання даних для них застосовують конкретні вимоги, установлені в додатку I, додатково до вимог розділу II або замість них.

Статті 24, 25 і 26 застосовують до надання бенчмарків на процентні ставки та до надання даних для них.

ГЛАВА 3

Товарні бенчмарки

Стаття 19

Товарні бенчмарки

1. До надання товарних бенчмарків та надання даних для них застосовують конкретні вимоги, встановлені в додатку I, замість вимог розділу II, за винятком статті 10, якщо відповідний бенчмарк не є бенчмарком на основі регульованих даних або на базується на інформації надавачів даних, більшість з яких є суб'єктами під наглядом.

Статті 24, 25 і 26 не застосовують до надання товарних бенчмарків і надання даних для них.

2. Якщо товарний бенчмарк є критичним бенчмарком, а базисним активом є золото, срібло або платина, то вимоги розділу II застосовують замість додатка II.

▼M1

ГЛАВА 3А

Бенчмарки кліматичного переходу ЄС та бенчмарки ЄС, узгоджені з Паризькою угодою

Стаття 19а

Бенчмарки кліматичного переходу ЄС та бенчмарки ЄС, узгоджені з Паризькою угодою

1. До надання бенчмарків кліматичного переходу ЄС та бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою, та надання даних для них застосовують вимоги, встановлені в додатку III, додатково до вимог розділів II, III та IV.

2. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 49 на доповнення цього Регламенту шляхом визначення мінімальних стандартів для бенчмарків кліматичного переходу ЄС та бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою, стосовно:

- (a) критеріїв для вибору базисних активів, включно із, якщо застосовно, будь-якими критеріями для виключення активів;
- (b) критерії та методики визначення ваги базисних активів в бенчмарку;
- (c) визначення траєкторії декарбонізації для бенчмарків кліматичного переходу ЄС.

3. Адміністратори бенчмарків, які надають бенчмарк кліматичного переходу ЄС або бенчмарк ЄС, узгоджений з Паризькою угодою, повинні відповідати вимогам цього Регламенту починаючи з 30 квітня 2020 року.

Стаття 19б

Вимоги для бенчмарків кліматичного переходу ЄС

Адміністратори бенчмарків кліматичного переходу ЄС повинні відібрати, визначити вагу або виключити базисні активи, що їх видають компанії, які слідує траєкторії декарбонізації, до 31 грудня 2022 року, з дотриманням таких вимог:

- (i) компанії розкривають вимірювані цілі скорочення викидів вуглецю, досягнення яких заплановано протягом конкретних часових рамок;
- (ii) компанії розкривають дані про скорочення викидів вуглецю з розбивкою до рівня відповідних робочих дочірніх підприємств;
- (iii) компанії щорічно розкривають інформацію про прогрес, досягнутий щодо цілей;

- (с) діяльність, яка стосується базисних активів, не призводить до значної шкоди іншим екологічним, соціальним та управлінським цілям.

Стаття 19с

Виключення для бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою

1. Комісію уповноважено ухвалити делегований акт відповідно до статті 49 на доповнення цього Регламенту щодо визначення для бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою, секторів, які будуть виключені через те, що вони не мають вимірюваних цілей скорочення викидів вуглецю з конкретними часовими рамками, які б узгоджувалися з цілями Паризької угоди. Комісія повинна ухвалити такий делегований акт до 1 січня 2021 року та оновлювати його кожні три роки.
2. При розробці делегованого акта, зазначеного у параграфі 1, Комісія повинна брати до уваги роботу ТЕС.

Стаття 19d

Намагання з надання бенчмарків кліматичного переходу ЄС

До 1 січня 2022 року адміністратори, які розташовані в Союзі та які надають значущі бенчмарки, визначені на основі вартості одного або більше базисних активів чи цін, повинні намагатися надати один або більше бенчмарків кліматичного переходу ЄС.

▼В

ГЛАВА 4

Критичні бенчмарки

Стаття 20

Критичні бенчмарки

1. Комісія повинна ухвалити імплементаційні акти відповідно до експертної процедури, зазначеної в статті 50(2), щоб встановити список бенчмарків, які надають адміністратори, розташовані в Союзі, та які є критичними бенчмарками, і щонайменше один раз на два роки переглядати такий список за умов виконання однієї з таких умов:
 - (a) бенчмарк використовують прямо або опосередковано в межах комбінації бенчмарків як покликання для фінансових інструментів чи фінансових договорів або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, загальна вартість яких становить не менше 500 мільярдів євро, на основі усіх строків дії бенчмарка, у відповідних випадках;
 - (b) бенчмарк базується на інформації надавачів даних, більшість із яких розташована в одній державі-члені, і його визнають у такій державі-члені критичним відповідно до процедури, зазначеної в параграфах 2, 3, 4 та 5 цієї статті;
 - (с) бенчмарк відповідає всім таким критеріям:
 - (i) бенчмарк використовують прямо або опосередковано в межах комбінації бенчмарків як референтне значення для фінансових інструментів чи фінансових договорів або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, загальна вартість яких становить не менше 400 мільярдів євро на основі усіх строків дії бенчмарка, у застосовних випадках, але не перевищує вартість, передбачену в пункті (a);
 - (ii) бенчмарк не має або має дуже мало відповідних ринково-орієнтованих заміників;
 - (iii) якщо надання бенчмарка припиняють або якщо бенчмарк надають на основі вхідних даних, які вже повністю не відображають базисну ринкову або економічну реальність, або на основі

недостовірних вхідних даних, він буде мати істотний та негативний вплив на доброчесність на ринку, фінансову стабільність, споживачів, реальну економіку або фінансування домогосподарств та підприємств в одній або декількох державах-членах.

Якщо бенчмарк відповідає критеріям, установленим у пункті (с)(ii) і (iii), але не відповідає критерію, встановленому в пункті (с)(i), компетентні органи відповідних держав-членів разом із компетентним органом держави-члена, в якій засновано адміністратора, можуть погодитися, що такий бенчмарк необхідно визнати критичним відповідно до цього підпараграфу. У будь-якому разі компетентний орган адміністратора повинен провести консультації з компетентними органами відповідних держав-членів. У разі виникнення суперечностей між компетентними органами, компетентний орган адміністратора ухвалює рішення про визнання такого бенчмарка критичним, відповідно до цього підпараграфу, із урахуванням причин виникнення суперечностей. Компетентні органи або, у разі виникнення суперечностей, компетентні органи адміністратора повинні передати оцінку Комісії. Після отримання оцінки Комісія ухвалює імплементаційний акт відповідно до цього параграфу. Крім того, у разі виникнення суперечностей компетентний орган адміністратора передає свою оцінку ESMA, який може опублікувати висновок.

2. Якщо компетентний орган держави-члена, зазначений у пункті (b) параграфу 1, вважає, що адміністратор, що під його наглядом, надає бенчмарк, який необхідно визнати критичним, такий орган повинен повідомити про це ESMA та передати до ESMA задокументовану оцінку.

3. Для цілей параграфу 2, компетентний орган повинен оцінити, чи припинення дії бенчмарка або його надання на основі вхідних даних чи групи надавачів даних, які вже не відображають базисну ринкову та економічну реальію, має негативний вплив на доброчесність ринку, фінансову стабільність, споживачів, реальну економіку або фінансування домогосподарств та підприємств у його державі-члені. У своїй оцінці компетентний орган враховує:

- (a) вартість фінансових інструментів і фінансових договорів, у яких покликаються на бенчмарк, та вартість інвестиційних фондів, які покликаються на бенчмарк для вимірювання своєї результативності в межах держави-члена та свого значення в контексті загальної вартості неоплачених фінансових інструментів і фінансових договорів і загальної вартості інвестиційних фондів у державі-члені;
- (b) вартість фінансових інструментів і фінансових договорів, у яких покликаються на бенчмарк, та вартість інвестиційних фондів, у яких покликаються на бенчмарк для вимірювання своєї результативності в межах держави-члена та свого значення в контексті валового національного продукту держави-члена;
- (c) будь-яке інше значення для об'єктивного оцінення можливого впливу припинення дії бенчмарка або недостовірності бенчмарка на доброчесність на ринку, фінансову стабільність, споживачів, реальну економіку або фінансування домогосподарств і підприємств у державі-члені.

Компетентний орган повинен переглядати свою оцінку критичності бенчмарка щонайрідше кожні два роки, повідомляти і передавати ESMA нову оцінку.

4. У межах шести тижнів після отримання повідомлення, зазначеного в параграфі 2, ESMA повинен надати свій висновок щодо того, чи оцінка компетентного органу відповідає вимогам параграфу 3, і передає такий висновок Комісії разом з оцінкою компетентного органу.

5. Комісія, після отримання висновку, зазначеного в параграфі 4, повинна ухвалити імплементаційні акти відповідно до параграфу 1.

6. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 49 для:

- (a) визначення способу оцінювання номінальної вартості фінансових інструментів, відмінних від деривативів, умовної вартості деривативів та чистої вартості активів інвестиційних фондів, у тому числі у разі опосередкованого покликання на бенчмарк у межах комбінації бенчмарків, з метою порівняння з порогами, зазначеними в параграфі 1 цієї статті та в пункті (a) статті 24(1);

- (b) перегляду методики розрахунку, яку використовують для визначення порогів, зазначених у параграфі 1 цієї статті, у світлі змін на ринку, змін цін і регуляторних змін, а також належності класифікації бенчмарків, якщо загальна вартість фінансових інструментів, фінансових договорів або інвестиційних фондів, які покликаються на них, близька до порогів; такий перегляд необхідно здійснювати щонайрідше кожні два роки з 1 січня 2018 року;
- (c) визначення способу застосування критеріїв, зазначених у пункті (c)(iii) параграфу 1 цієї статті, беручи до уваги будь-які дані, які допомагають об'єктивно оцінити потенційний вплив припинення дії бенчмарка або недостовірності бенчмарка на доброчесність на ринку, фінансову стабільність, споживачів, реальну економіку або фінансування домогосподарств і підприємств у одній або декількох державах-членах.

У застосовних випадках Комісія повинна враховувати відповідний ринковий та технологічний розвиток.

Стаття 21

Обов'язкове адміністрування критичного бенчмарка

1. Якщо адміністратор критичного бенчмарка має намір припинити надання такого бенчмарка, він повинен:

- (a) негайно повідомити свій компетентний орган; та
- (b) протягом чотирьох тижнів з моменту такого повідомлення надати оцінку того, як бенчмарк:
 - (i) передаватимуть новому адміністратору; або
 - (ii) припинять надавати, беручи до уваги процедуру, встановлену в статті 28(1).

Протягом періоду, зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу, адміністратор не повинен припинити надання бенчмарка.

2. Після одержання від адміністратора оцінки, зазначеної в параграфі 1, компетентний орган повинен:

- (a) поінформувати ESMA та, у застосовних випадках, колегію, створену відповідно до статті 46; та
- (b) протягом чотирьох тижнів сформувавши власну оцінку того, як бенчмарк передаватимуть новому адміністратору або як бенчмарк припинять надавати, беручи до уваги процедуру, встановлену в статті 28(1).

Протягом періоду, зазначеного в пункті (b) першого підпараграфу цього параграфу, адміністратор не повинен припинити надання бенчмарка без письмової згоди компетентного органу.

3. Після завершення оцінювання, зазначеного в пункті (b) параграфу 2, компетентний орган має повноваження змусити адміністратора продовжити публікування бенчмарка, допоки:

- (a) надання бенчмарка не передадуть новому адміністратору;
- (b) надання бенчмарка не зможуть припинити в упорядкований спосіб; або
- (c) бенчмарк перестане бути критичним.

Для цілей першого підпараграфу, тривалість періоду, протягом якого компетентний орган може змусити адміністратора продовжити публікування бенчмарка, не перевищує 12 місяців.

▼ M1

Після закінчення такого періоду компетентний орган повинен переглянути своє рішення про зобов'язання адміністратора продовжити публікування бенчмарка. Компетентний орган може, за необхідності, подовжити такий період на належний період, що не перевищує 12 місяців. Максимальний період обов'язкового адміністрування не повинен перевищувати п'ять років.

▼ B

4. Без обмеження параграфу 1, якщо йдеться про припинення адміністратора критичного бенчмарка унаслідок процедури визнання неплатоспроможності, компетентний орган повинен оцінити можливість

та спосіб передання критичного бенчмарка новому адміністратору або можливості припинення його надання в упорядкований спосіб, беручи до уваги процедуру, встановлену відповідно до статті 28(1).

Стаття 22

Обмеження ринкової влади адміністраторів критичних бенчмарків

Без обмеження застосування конкурентного права ЄС, під час надання критичного бенчмарка адміністратор повинен вжити належних заходів, щоб забезпечити надання ліцензій щодо бенчмарків та пов'язаної з ними інформації усім користувачам на справедливій, розумній, прозорій та недискримінаційній основі.

Стаття 23

Обов'язкове надання даних для критичного бенчмарка

1. Цю статтю застосовують до критичних бенчмарків на основі інформації надавачів даних, більшість з яких є суб'єктами під наглядом.
2. Адміністратори одного або декількох критичних бенчмарків повинні кожні два роки надавати компетентному органу оцінку спроможності кожного з критичних бенчмарків, які вони надають, вимірювати базисну ринкову та економічну реалію.
3. Якщо надавач даних під наглядом для критичного бенчмарка має намір припинити надання вхідних даних, він повинен негайно в письмовій формі повідомити це адміністратору бенчмарка, який своєю чергою повинен без зволікань повідомити це компетентному органу. Якщо надавач даних під наглядом розташований в іншій державі-члені, компетентний орган адміністратора повинен без зволікань повідомити це компетентному органу такого надавача даних. Адміністратор бенчмарка повинен надіслати своєму компетентному органу оцінку впливу на спроможність бенчмарка вимірювати базисну ринкову та економічну реалію якомога швидше, але не пізніше ніж через 14 днів з моменту надходження повідомлення від надавача даних під наглядом.
4. Після отримання оцінки, зазначеної у параграфах 2 і 3 цієї статті, від адміністратора бенчмарка і на підставі такої оцінки компетентний орган адміністратора негайно інформує ESMA та, за необхідності, колегію, створену відповідно до статті 46, та формує власну оцінку спроможності бенчмарка вимірювати базисну ринкову та економічну реалію, беручи до уваги процедури адміністратора для припинення бенчмарка, встановлені відповідно до статті 28(1).
5. Із дня, коли компетентний орган адміністратора поінформували про намір надавача даних припинити надання вхідних даних, і доки не буде завершено оцінювання, зазначене в параграфі 4, компетентний орган має повноваження вимагати від надавачів даних, які надіслали повідомлення відповідно до параграфа 3, продовжувати надання вхідних даних у будь-якому випадку протягом періоду, що не перевищує чотирьох тижнів, без встановлення обов'язку для суб'єктів під наглядом провести або зобов'язатися провести торги.
6. Якщо компетентний орган вважає, що після закінчення періоду, зазначеного в параграфі 5, і на підставі його оцінки, зазначеної в параграфі 4, репрезентативність критичного бенчмарка під загрозою, він має повноваження:
 - (а) вимагати від суб'єктів під наглядом, обраних відповідно до параграфа 7 цієї статті, зокрема суб'єктів, які ще не є надавачами даних для відповідного критичного бенчмарка, надавати вхідні дані адміністратору відповідно до методики адміністратора, кодексу поведінки, зазначеного в статті 15, та інших правил. Така вимога повинна діяти протягом відповідного періоду, що не перевищує 12 місяців, із дня ухвалення початкового рішення про вимогу обов'язкового надання даних відповідно до параграфа 5, або, для тих суб'єктів, які ще не є надавачами даних, з дня ухвалення рішення про вимогу обов'язкового надання даних згідно з цим пунктом;
 - (б) подовжити період обов'язкового надання даних на відповідний період, що не перевищує 12 місяців, після проведення, згідно з параграфом 9, перегляду будь-яких інструментів, ухвалених

відповідно до пункту (а) цього параграфа;

- (с) визначити форму, в якій необхідно надавати будь-які вхідні дані, та дату, до якої такі дані необхідно надати, без встановлення обов'язку для суб'єктів під наглядом провести або зобов'язатися провести торги;
- (d) вимагати від адміністратора змінити методику, кодекс поведінки, зазначений у статті 15, або інші правила щодо критичного бенчмарка.

▼МІ

Максимальний період обов'язкового надання даних згідно з пунктами (а) і (b) першого підпараграфу не повинен перевищувати п'ять років.

▼В

7. Для цілей параграфу 6, суб'єктів під наглядом, від яких повинні вимагати надання вхідних даних, обирає компетентний орган адміністратора у тісній співпраці з компетентними органами суб'єктів під наглядом на основі розміру фактичної та потенційної частки участі суб'єкта під наглядом у ринку, на вимірювання якого спрямовано бенчмарк.

8. Компетентний орган надавача даних під наглядом, від якого вимагали надати дані для бенчмарка шляхом вжиття заходів відповідно до пунктів (а), (b) або (с) параграфу 6, співпрацює з компетентним органом адміністратора для забезпечення виконання таких заходів.

9. Після закінчення періоду, зазначеного в пункті (а) першого підпараграфу параграфу 6, компетентний орган адміністратора повинен переглянути інструменти, ухвалені згідно з параграфом 6. Компетентний орган скасовує будь-який із зазначених інструментів, якщо вважає, що:

- (а) надавачі даних імовірно продовжать надавати вхідні дані протягом щонайменше одного року у разі скасування інструментів, що необхідно підтвердити щонайменше:
 - (і) письмовим зобов'язанням надавачів даних адміністратору і компетентному органу щодо продовження надання вхідних даних для критичного бенчмарка протягом щонайменше одного року, якщо інструмент буде скасовано;
 - (іі) письмовим звітом, що його надав адміністратор компетентному органу та який містить підтвердження оцінки адміністратора можливості забезпечення подальшого існування критичного бенчмарка після скасування обов'язкового надання даних;
- (b) надання бенчмарка можна продовжити після припинення надання вхідних даних надавачами даних, уповноважених надавати їх;
- (с) допустимий замітник бенчмарка існує і користувачі критичного бенчмарка можуть перейти на використання такого замінника з мінімальними затратами, що повинно бути підтверджено щонайменше письмовим звітом адміністратора, в якому детально описано засоби переходу на замітник бенчмарка, спроможність користувачів перейти на використання такого замінника і їхні затрати на таке;
- (d) не можна встановити відповідних альтернативних надавачів даних і припинення надання даних відповідними суб'єктами під наглядом настільки послабить бенчмарк, що це спричинить необхідність припинення надання бенчмарка.

▼МІ

10. У разі надання критичного бенчмарка кожний надавач даних під наглядом для такого бенчмарка повинен надавати вхідні дані протягом періоду, що його визначив компетентний орган та який не перевищує п'ять років, передбачений в другому підпараграфі параграфу 6.

▼В

11. Адміністратор повідомляє відповідний компетентний орган про будь-яке порушення вимог, викладених у параграфі 6, надавачами даних у розумно можливий найкоротший строк.

12. Якщо бенчмарк визнають критичним згідно з процедурою, встановленою у статті 20 (2), (3), (4) і (5), компетентний орган адміністратора має повноваження вимагати надання вхідних даних згідно з параграфом 5 і пунктами (а), (b) і (с) параграфа 6 цієї статті, тільки від надавачів даних під наглядом, розташованих у державі-члені такого компетентного органу.

ГЛАВА 5

Значущі бенчмарки

Стаття 24

Значущі бенчмарки

1. Бенчмарк, який не відповідає умовам, установленим у статті 20(1), є значущим, якщо:

- (а) його застосовують прямо чи опосередковано в межах комбінації бенчмарків, які використовують як покликання для фінансових інструментів чи фінансових договорів, або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, загальна вартість яких становить не менше 50 мільярдів євро, на основі усіх строків дії бенчмарка, якщо застосовно, протягом шести місяців; або
- (b) він не має або має дуже мало відповідних орієнтованих на ринок замінників і, якщо припиняють надання бенчмарка або якщо бенчмарк надають на основі вхідних даних, які вже повністю не відображають базисну ринкову або економічну реальність, або на основі недостовірних вхідних даних, він буде мати істотний та негативний вплив на доброчесність на ринку, фінансову стабільність, споживачів, реальну економіку або фінансування домогосподарств чи підприємств в одній або декількох державах-членах.

2. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 49, спрямовані на перегляд методики розрахунку, яка використовується для визначення порогів, зазначених у пункті (а) параграфа 1 цієї статті, у світлі змін на ринку, змін цін і регуляторних змін, а також перегляду належності класифікації бенчмарків, якщо загальна вартість фінансових інструментів, фінансових договорів або інвестиційних фондів, які покликаються на них, близька до порогів. Такий перегляд необхідно проводити щонайрідше кожні два роки з 1 січня 2018 року.

3. Адміністратор негайно повідомляє своєму компетентному органу, якщо його значущий бенчмарк нижчий ніж поріг, зазначений у пункті (а) параграфа 1.

Стаття 25

Звільнення від певних вимог до значущих бенчмарків

1. Адміністратор може вирішити не застосовувати положення статті 4(2), пунктів (с), (d) і (е) статті 4(7), пункту (b) статті 11(3) або статті 15(2) до значущого бенчмарка, якщо адміністратор вважає, що застосування одного чи декількох таких положень буде непропорційним з огляду на характер або вплив бенчмарка чи розмір адміністратора.

2. Якщо адміністратор вирішує не застосовувати одне або декілька положень, зазначених у параграфі 1, він повинен негайно повідомити про це компетентний орган та надати йому всю відповідну інформацію, яка підтверджує оцінку адміністратора того, що застосування одного або декількох таких положень буде непропорційними з огляду на характер або вплив бенчмарка чи розмір адміністратора.

3. Компетентний орган може вирішити, що адміністратор значущого бенчмарка повинен утім застосовувати одну або декілька вимог, зазначених у статті 4(2), пунктах (с), (d) і (е) статті 4(7), пункті (b) статті 11(3) та статті 15(2), якщо він вважає це доцільним з огляду на характер або вплив бенчмарка чи розмір адміністратора. У своїй оцінці компетентний орган, на основі інформації, наданої адміністратором, враховує такі критерії:

- (а) вразливість бенчмарка до маніпулювання;

- (b) характер вхідних даних;
- (c) рівень конфлікту інтересів;
- (d) ступінь розсуду адміністратора;
- (e) вплив бенчмарка на ринки;
- (f) характер, масштаб і складність надання бенчмарка;
- (g) важливість бенчмарка для фінансової стабільності;
- (h) вартість фінансових інструментів, фінансових договорів або інвестиційних фондів, які покликаються на бенчмарк;
- (i) розмір, організаційна форма або структура адміністратора.

4. Протягом 30 днів з моменту отримання повідомлення від адміністратора відповідно до параграфу 2 компетентний орган повідомляє такому адміністратору своє рішення про застосування додаткової вимоги відповідно до параграфу 3. Якщо повідомлення компетентному органу здійснюють у межах процедури надання дозволу або реєстрації, застосовують строки, зазначені в статті 34.

5. При здійсненні наглядові повноваження відповідно до статті 41, компетентний орган здійснює регулярний перегляд дійсності своєї оцінки, передбаченої у параграфі 3 цієї статті.

6. Якщо компетентному органу стає відомо, на розумних підставах, про те, що інформація, надана відповідно до параграфу 2 цієї статті, є неповною або необхідна додаткова інформація, 30-денний період, зазначений у параграфі 4 цієї статті, застосовують лише з дати, коли адміністратор надає таку додаткову інформацію, якщо строки, зазначені в статті 34, не застосовують відповідно до параграфу 4 цієї статті.

7. Якщо адміністратор значущого бенчмарка не відповідає одній або декільком вимогам, установленим у статті 4(2), пунктах (c), (d) і (e) статті 4(7), пункті (b) статті 11(3) та статті 15(2), він публікує та зберігає заяву про відповідність, у якій чітко зазначено, чому невідповідність таким положенням є доцільною для такого адміністратора.

8. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для розроблення зразка заяви про відповідність, зазначеної у параграфі 7.

ESMA повинен подати Комісії проекти імплементаційних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, до 1 квітня 2017 року.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

9. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для подальшого визначення критеріїв, зазначених у параграфі 3.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до процедури, установленної в статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

ГЛАВА 6

Незначущі бенчмарки

Стаття 26

Незначущі бенчмарки

1. Адміністратор може вирішити не застосовувати положення статті 4(2), пунктів (c), (d) і (e) статті 4(7), статей 4(8), 5(2), 5(3), 5(4), 6(1), 6(3), 6(5), 7(2), пункту (b) статті 11(1), пунктів (b) і (c) статті 11(2) та

статей 11(3), 13(2), 14(2), 15(2), 16(2) і (3) до своїх незначущих бенчмарків.

2. Адміністратор негайно повідомляє своєму компетентному органу, коли його незначущий бенчмарк перевищує поріг, зазначений у пункті (а) статті 24(1). У такому разі він повинен дотримуватися вимог, застосованих до значущих бенчмарків, протягом трьох місяців.

3. Якщо адміністратор незначущого бенчмарка ухвалює рішення не застосовувати одне або декілька положень, установлених у параграфі 1, він публікує та зберігає заяву про відповідність, у якій чітко зазначено, чому невідповідність таким положенням є доцільною для такого адміністратора. Адміністратор надає заяву про відповідність своєму компетентному органу.

4. Відповідний компетентний орган здійснює перегляд заяви про відповідність, зазначеної в параграфі 3 цієї статті. Компетентний орган може також звернутися із запитом про надання адміністратором додаткової інформації щодо його незначущих бенчмарків відповідно до статті 41 і може вимагати внести зміни для забезпечення відповідності цьому Регламенту.

5. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для розроблення зразка заяви про відповідність, зазначеної у параграфі 3.

ESMA повинен подати Комісії проекти імплементаційних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, до 1 квітня 2017 року.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

РОЗДІЛ IV

ПРОЗОРІСТЬ ТА ЗАХИСТ СПОЖИВАЧІВ

Стаття 27

Заява про бенчмарк

1. Протягом двох тижнів після включення адміністратора до реєстру, зазначеного у статті 36, адміністратор повинен опублікувати заяву про бенчмарк для кожного бенчмарка або, у відповідних випадках, для кожної сім'ї бенчмарків, які можна використовувати в Союзі відповідно до статті 29, у спосіб, що забезпечує справедливий та легкий доступ.

Якщо адміністратор починає надання нового бенчмарка або сім'ї бенчмарків, які можна використовувати в Союзі відповідно до статті 29, адміністратор повинен опублікувати протягом двох тижнів заяву про бенчмарк для кожного нового бенчмарка або, у відповідних випадках, сім'ї бенчмарків, у спосіб, що забезпечує справедливий та легкий доступ.

Адміністратор переглядає та, у відповідних випадках, оновлює заяву про бенчмарк для кожного бенчмарка або сім'ї бенчмарків у разі будь-якої зміни інформації, яку необхідно надавати відповідно до цієї статті та щонайменше кожні два роки.

У заяві про бенчмарк повинні:

- (а) чітко й однозначно визначити ринкову або економічну реальію, яку вимірює бенчмарк, та обставини, за яких таке вимірювання може стати ненадійним;
- (б) встановити технічні специфікації, які чітко і однозначно визначають елементи розрахунку бенчмарка, щодо яких можна застосувати розсуд, критерії, застосовні до застосування такого розсуду, посади осіб, які можуть застосовувати розсуд, і спосіб подальшого оцінювання такого розсуду;
- (с) надавати повідомлення про ймовірність того, що фактори, зокрема фактори поза контролем адміністратора, можуть зумовити необхідність зміни або припинення надання бенчмарка; та

(d) інформувати користувачів про те, що зміни в бенчмарку або припинення надання бенчмарка можуть вплинути на фінансові договори та фінансові інструменти, в яких покликаються на бенчмарк, або на вимірювання результативності інвестиційних фондів.

2. Заява про бенчмарк повинна містити щонайменше таке:

- (a) означення усіх ключових термінів, пов'язаних із бенчмарком;
- (b) підстави для ухвалення методики визначення бенчмарка та процедур перегляду і затвердження методики;
- (c) критерії та процедури, які використовують для визначення бенчмарка, у тому числі опис вхідних даних, пріоритетність різних типів вхідних даних, мінімальні дані, необхідні для визначення бенчмарка, використання будь-яких моделей або методик екстраполяції та будь-які інші процедури для відновлення рівноваги компонентів індексу бенчмарка;
- (d) засоби контролю і правила, що регулюють будь-яку застосування адміністратором або будь-якими надавачами даних судження або розсуду для того, щоб забезпечити узгодженість використання такого судження або розсуду;
- (e) процедури, що регулюють визначення бенчмарка в періоди пікового навантаження або періоди, коли джерела даних транзакцій можуть бути недостатніми, неточними або ненадійними, і потенційні обмеження бенчмарка у такі періоди;
- (f) процедури опрацювання помилок у вхідних даних або під час визначення бенчмарка, у тому числі коли необхідне повторне визначення бенчмарка; та
- (g) установлення потенційних обмежень бенчмарка, зокрема його функціонування на неліквідних або фрагментованих ринках та можливої концентрації вхідних ресурсів.

▼ M1

2а. До 30 квітня 2020 року для кожної вимоги, зазначеної у параграфі 2, заява про бенчмарк повинна містити пояснення того, яким саме чином екологічні, соціальні та управлінські чинники відображені у кожному наданому та опублікованому бенчмарку або кожній наданій та опублікованій сім'ї бенчмарків. Для бенчмарків або сімей бенчмарків, які не переслідують екологічні, соціальні та управлінські цілі, повинно бути достатньо, щоб адміністратори бенчмарків чітко зазначали в заяві про бенчмарк, що вони не переслідують такі цілі.

Якщо у портфелі певного адміністратора бенчмарків відсутній бенчмарк кліматичного переходу ЄС або бенчмарк ЄС, узгоджений з Паризькою угодою, або якщо у певного адміністратора бенчмарків відсутні бенчмарки, які переслідують екологічні, соціальні та управлінські цілі чи враховують екологічні, соціальні та управлінські чинники, про це повинно бути зазначено у заявах про бенчмарк усіх бенчмарків, які надає такий адміністратор. Щодо значущих бенчмарків для акцій та облігацій, як і щодо бенчмарків кліматичного переходу ЄС та бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою, адміністратори бенчмарків повинні розкривати у своїх заявах про бенчмарк інформацію стосовно того, чи дійсно та якою мірою забезпечується ступінь повної відповідності цілі зниження викидів вуглецю або забезпечується досягнення цілей Паризької угоди згідно з правилами щодо розкриття для фінансових продуктів, визначеними у статті 9(3) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2088 (¹²).

До 31 грудня 2021 року адміністратори бенчмарків повинні для кожного бенчмарка або, якщо застосовно, для кожної сім'ї бенчмарків, за винятком бенчмарків на процентні ставки та бенчмарків на курси валют, включити до своїх заяв про бенчмарк пояснення того, яким чином методика узгоджується з ціллю зниження викидів вуглецю або досягає цілей Паризької угоди.

2б. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 49 на доповнення цього Регламенту для визначення додаткової уточнюючої інформації, що повинна надаватися у заяві про бенчмарк на виконання параграфу 2а цієї статті, а також для визначення стандартного формату, який буде використовуватися для покликання на екологічні, соціальні та управлінські чинники, з метою

надання учасниками ринку змоги робити добре поінформовані рішення та забезпечити технічну здійсненність досягнення відповідності зазначеному параграфу.

▼В

3. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для подальшого визначення змісту заяви про бенчмарк та випадків, коли необхідно оновлювати таку заяву.

ESMA розмежує різні типи бенчмарків і секторів, як встановлено у цьому Регламенті, і враховує принцип пропорційності.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до процедури, встановленої в статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 28

Зміни та припинення надання бенчмарка

1. Адміністратор публікує разом із заявою про бенчмарк, зазначеною у статті 27, процедуру щодо заходів, що їх повинен вжити адміністратор у разі зміни або припинення надання бенчмарка, який можна застосовувати в Союзі відповідно до статті 29(1). Проект процедури може бути розроблений розробити, у відповідних випадках, для сім'ї бенчмарків; його оновлюють та публікують після внесення будь-яких суттєвих змін.

2. Суб'єкти під наглядом, що є відмінними від адміністратора, як зазначено в параграфі 1, та які використовують бенчмарк, складають та підтримують у письмовій формі ґрунтовні плани, що їх повинні вжити такі суб'єкти у разі суттєвої зміни або припинення надання бенчмарка. За можливості та доцільності, у таких планах пропонують один або декілька альтернативних бенчмарків, на які можна покликатися, щоб замінити бенчмарки, які більше не надають, із зазначенням того, чому такі бенчмарки є відповідними альтернативами. Суб'єкти під наглядом у відповідь на запит надають відповідному компетентному органу такі плани і будь-які оновлення до них та відображають їх у своїх договірних відносинах із клієнтами.

РОЗДІЛ V

ВИКОРИСТАННЯ БЕНЧМАРКІВ У СОЮЗІ

Стаття 29

Використання бенчмарка

1. Суб'єкт під наглядом може використовувати в Союзі бенчмарк або сім'ю бенчмарків, якщо бенчмарк надає адміністратор, який розташований у Союзі і якого внесено у реєстр, зазначений у статті 36, або є бенчмарком, внесеним у реєстр, зазначений у статті 36.

2. Якщо предметом проспекту емісії, який необхідно опублікувати згідно з Директивою 2003/71/ЄС або Директивою 2009/65/ЄС, є обігові цінні папери або інші інвестиційні продукти, які покликаються на бенчмарк, емітент, оферент або особа, що звертається з проханням про допуск до торгів на регульованому ринку, повинні забезпечити наявність у проспекті емісії чіткої і розбірливої інформації про те, чи бенчмарк надає адміністратор, внесений у реєстр, зазначений у статті 36 цього Регламенту.

Стаття 30

Рівнозначність

1. Для використання в Союзі бенчмарка або сім'ї бенчмарків, які надає адміністратор, розташований у третій країні, відповідно до статті 29(1) бенчмарк та адміністратор повинні бути внесені у реєстр,

зазначений в статті 36. Щоб бути внесеним у реєстр, необхідно виконати такі умови:

- (a) Комісія ухвалила рішення про рівнозначність відповідно до параграфа 2 чи 3 цієї статті;
- (b) адміністратор має дозвіл або реєстрацію та підлягає нагляду у відповідній третій країні;
- (c) адміністратор повідомляє ESMA свою згоду на використання суб'єктами під наглядом його наявних або передбачуваних бенчмарків у Союзі, список бенчмарків, на використання яких у Союзі він дав згоду, та компетентний орган, відповідальний за здійснення нагляду в третій країні; та
- (d) угоди про співпрацю, зазначені в параграфі 4 цієї статті, набули чинності.

2. Комісія може ухвалити імплементаційне рішення, в якому вказують, що правові рамки та практика нагляду третьої країни забезпечують:

- (a) дотримання адміністраторами, які отримали дозвіл або зареєстровані в такій третій країні, зобов'язальних вимог, рівнозначних вимогам цього Регламенту, зокрема з урахуванням того, чи забезпечують правові рамки та практика нагляду третьої країни дотримання принципів IOSCO щодо фінансових бенчмарків або, у відповідних випадках, принципів IOSCO для котирувальних агентств; та
- (b) здійснення дієвого нагляду за зобов'язальними вимогами та виконання їх у такій третій країні на постійній основі.

Таке імплементаційне рішення ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 50(2).

3. Як альтернатива, Комісія може ухвалити імплементаційне рішення із зазначенням того, що:

- (a) зобов'язальні вимоги у третій країні до конкретних адміністраторів, або конкретних бенчмарків, або сім'ї бенчмарків рівнозначні вимогам цього Регламенту, зокрема з урахуванням того, чи забезпечують правові рамки та практика нагляду третьої країни дотримання принципів IOSCO щодо фінансових бенчмарків або, у відповідних випадках, принципів IOSCO для котирувальних агентств; та
- (b) такі конкретні адміністратори, або конкретні бенчмарки, або сім'я бенчмарків підпадають під дієвий нагляд і виконання положень у такій третій країні на постійній основі.

Таке імплементаційне рішення ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною в статті 50(2).

4. ESMA укладає угоди про співпрацю з компетентними органами третіх країн, правові рамки та практики нагляду яких визнано рівнозначними відповідно до параграфа 2 чи 3. У таких угодах визначають щонайменше:

- (a) механізм обміну інформацією між ESMA та компетентними органами відповідних третіх країн, у тому числі доступ до усієї відповідної інформації щодо адміністраторів, які мають дозвіл у такій третій країні, що вимагає ESMA;
- (b) механізм швидкого повідомлення ESMA, якщо компетентний орган третьої країни вважає, що адміністратор, який має дозвіл у такій третій країні та за яким компетентний орган здійснює нагляд, порушує умови надання дозволу або інші положення національного законодавства третьої країни;
- (c) процедури щодо координації діяльності з нагляду, у тому числі візні інспектування.

5. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення мінімального змісту угод про співпрацю, зазначених у параграфі 4, таким чином, щоб забезпечити отримання компетентними органами та ESMA змоги здійснювати свої наглядові повноваження за цим Регламентом.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до процедури, установлені в статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 31

Відкликання реєстрації адміністратора, розташованого у третій країні

1. ESMA відкликає реєстрацію адміністратора, розташованого в третій країні, шляхом вилучення такого адміністратора з реєстру, зазначеного в статті 36, якщо він має на це обґрунтовані причини, на основі задокументованих доказів того, що адміністратор:
 - (a) діє у спосіб, який явно шкодить інтересам користувачів його бенчмарків або упорядкованому функціонуванню ринків; або
 - (b) серйозно порушив національне законодавство третьої країни або інші положення, застосовні до нього в третій країні і на основі яких Комісія ухвалила імплементаційне рішення відповідно до статті 30(2) чи (3).
2. ESMA ухвалює рішення відповідно до параграфу 1 лише у разі виконання таких умов:
 - (a) ESMA передала відповідну справу компетентному органу третьої країни, а такий компетентний орган не вжив відповідних заходів, необхідних для захисту інвесторів та упорядкованого функціонування ринків у Союзі, або не довів, що відповідний адміністратор відповідає вимогам, застосовним до нього в третій країні;
 - (b) ESMA повідомив компетентний орган третьої країни про свій намір відкликати реєстрацію адміністратора принаймні за 30 днів до такого відкликання.
3. ESMA без зволікань повідомляє інші компетентні органи про будь-який інструмент, ухвалений відповідно до параграфу 1, і публікує своє рішення на своєму вебсайті.

Стаття 32

Визнання адміністратора, розташованого у третій країні

1. До ухвалення рішення про рівнозначність відповідно до статті 30(2) чи (3) бенчмарк, який надає адміністратор, розташований у третій країні, можуть використовувати суб'єкти під наглядом у Союзі за умови, що адміністратора попередньо визнав компетентний орган його референтної держави-члена відповідно до цієї статті.
2. Адміністратор, розташований у третій країні, який має намір отримати попереднє визнання, як зазначено в параграфі 1 цієї статті, повинен відповідати вимогам, установленим у цьому Регламенті, за винятком статті 11(4) та статей 16, 20, 21 і 23. Адміністратор може виконати зазначену умову, із застосуванням принципів IOSCO щодо фінансових бенчмарків або, у відповідних випадках, принципів IOSCO для котирувальних агентств, за умови, що таке застосування рівнозначне відповідності вимогам, установленим у цьому Регламенті, за винятком статті 11(4) та статей 16, 20, 21 і 23.

Для цілей встановлення того, чи виконують умову, зазначену в першому підпараграфі, та для того, щоб оцінити відповідність принципам IOSCO щодо фінансових бенчмарків або, у відповідних випадках, принципам IOSCO для котирувальних агентств, компетентний орган референтної держави-члена може покласти на оцінку незалежного зовнішнього аудитора або, якщо адміністратор, розташований у третій країні, підлягає нагляду, на сертифікацію, здійснену компетентним органом третьої країни, у якій розташований адміністратор.

Якщо і тією мірою, якою адміністратор може довести, що бенчмарк, який він надає, є бенчмарком на основі регульованих даних або товарним бенчмарком, який не ґрунтується на інформації надавачів даних, більшість з яких є суб'єктами під наглядом, адміністратор не зобов'язаний відповідати вимогам, незастосовним до надання бенчмарків на основі регульованих даних та товарних бенчмарків, як передбачено у статті 17 та статті 19(1) відповідно.
3. Адміністратор, який розташований у третій країні й має намір отримати попереднє визнання, як зазначено в параграфі 1, повинен мати законного представника, заснованого у референтній державі-члені такого адміністратора. Законний представник — це фізична або юридична особа, яка розташована

у Союзі та чітко й однозначно призначена адміністратором, розташованим у третій країні, діяти від його імені у відносинах з органами та іншими особами в межах Союзу щодо обов'язків адміністратора за цим Регламентом. Законний представник виконує разом з адміністратором наглядову функцію у зв'язку з наданням бенчмарків, що здійснює адміністратор відповідно до цього Регламенту, і у зв'язку з нею є підзвітним компетентному органу референтної держави-члена.

4. Референтну державу-член адміністратора, розташованого у третій країні, визначають так:

- (a) якщо адміністратор є частиною групи, до складу якої входить один суб'єкт під наглядом із Союзу, референтною державою-членом є держава-член, в якій розташований такий суб'єкт під наглядом. Такого суб'єкта під наглядом призначають законним представником для цілей параграфу 3;
- (b) якщо пункт (a) не застосують, якщо адміністратор є частиною групи, до складу якої входить більше ніж один суб'єкт під наглядом, розташований у Союзі, референтною державою-членом є держава-член, в якій розташовано найбільшу кількість суб'єктів під наглядом, або, якщо кількість суб'єктів під наглядом однакова, референтною державою-членом є та держава-член, у якій вартість фінансових інструментів, фінансових договорів або інвестиційних фондів, які покликаються на бенчмарк, є найвищою. Одного з суб'єктів під наглядом, розташованих у референтній державі-члені, визначеній відповідно до цього пункту, призначають законним представником для цілей параграфу 3;
- (c) якщо ні пункт (a), ні пункт (b) цього параграфу не застосовують, якщо один або декілька бенчмарків, які надає адміністратор, використовують як покликання для фінансових інструментів, допущених до торгів на торговельному майданчику, як визначено в пункті (24) статті 4(1) Директиви 2014/65/ЄС, принаймні для однієї держави-члена, референтною державою-членом є та держава-член, у якій фінансовий інструмент, у якому покликаються на будь-який з таких бенчмарків, уперше було допущено до торгів на торговельному майданчику і досі перебуває на торгах. Якщо відповідні фінансові інструменти допущено до торгів або торги ними вперше відбувалися на торговельних майданчиках одночасно в різних державах-членах і досі тривають, референтною державою-членом є та держава-член, у якій вартість фінансових інструментів, фінансових договорів або інвестиційних фондів, у яких покликаються на бенчмарк, є найвищою;
- (d) якщо пункти (a), (b) і (c) не застосовують, якщо один або декілька бенчмарків, які надає адміністратор, використовують суб'єкти під наглядом у декількох державах-членах, референтною державою-членом є держава-член, у якій розташовано найбільшу кількість таких суб'єктів під наглядом, або, якщо кількість суб'єктів під наглядом є однаковою, референтною державою-членом є та держава-член, у якій вартість фінансових інструментів, фінансових договорів або інвестиційних фондів, у яких покликаються на бенчмарк, є найвищою;
- (e) якщо пункти (a), (b), (c) і (d) не застосовують і якщо адміністратор уклав договір із суб'єктом під наглядом, надавши згоду на використання бенчмарка, який він надає, референтною державою-членом є держава-член, у якій розташовано такий суб'єкт під наглядом.

5. Адміністратор, який розташований у третій країні та має намір отримати попереднє визнання, як зазначено в параграфі 1, подає заявку на визнання до компетентного органу своєї референтної держави-члена. Адміністратор, який подає заявку, надає всю інформацію, необхідну компетентному органу, щоб переконатися, що адміністратор на момент визнання встановив усі механізми, необхідні для виконання вимог, зазначених у параграфі 2, надає список наявних або потенційних бенчмарків, які можливо використати в Союзі, й, у відповідних випадках, вказує компетентний орган, відповідальний за нагляд за таким адміністратором у третій країні.

Протягом 90 робочих днів з моменту отримання заявки, зазначеної в першому підпараграфі цього параграфу, компетентний орган повинен верифікувати виконання умов, установлених у параграфах 2, 3 та 4.

Якщо компетентний орган вважає, що умови, встановлені у параграфах 2, 3 та 4, не виконано, він відмовляє у наданні визнання та вказує причини такої відмови. Окрім того, визнання не надають, якщо

не виконано такі додаткові умови:

- (а) якщо адміністратор, розташований у третій країні, підлягає нагляду, між компетентним органом референтної держави-члена і компетентним органом третьої країни, у якій розташовано адміністратора, існують відповідні угоди про співпрацю згідно з регуляторними технічними стандартами, ухваленими на виконання статті 30(5), для того, щоб забезпечити ефективний обмін інформацією, що дає змогу компетентному органу виконувати свої обов'язки відповідно до цього Регламенту;
- (b) закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення третьої країни, у якій розташований адміністратор, або, у відповідних випадках, обмеження наглядових і слідчих повноважень наглядового органу такої третьої країни не перешкоджають компетентному органу дієво виконувати свої наглядові функції за цим Регламентом.

6. Якщо компетентний орган референтної держави-члена вважає, що адміністратор, розташований у третій країні, надає бенчмарк, який відповідає умовам щодо значущого або незначущого бенчмарка, як передбачено у статтях 24 і 26 відповідно, він без невиправданої затримки повідомляє про це ESMA. Він підтверджує таку оцінку інформацією, що її надав адміністратор у відповідній заявці на визнання.

Протягом одного місяця з моменту отримання повідомлення, зазначеного в першому підпараграфі, ESMA надає компетентному органу рекомендацію щодо типу бенчмарка та вимог, застосовних до його надання, як передбачено у статтях 24, 25 та 26. Рекомендація може стосуватися, зокрема, того, чи ESMA вважає виконаними умови для такого типу на основі інформації, що її надав адміністратор у заявці на визнання.

Строк, зазначений у параграфі 5, призупиняють з дня отримання ESMA повідомлення і до моменту, поки ESMA надасть рекомендацію відповідно до цього параграфа.

Якщо компетентний орган референтної держави-члена пропонує надати визнання, що суперечить рекомендації ESMA, зазначеній у другому підпараграфі, він повідомляє про це ESMA з наведенням свого обґрунтування. ESMA публікує той факт, що компетентний орган не дотримується чи має намір не дотримуватися його рекомендації. ESMA може також вирішити, в кожному окремому випадку на індивідуальній основі, опублікувати причини недотримання такої рекомендації, повідомлені компетентними органами. Відповідний компетентний орган отримує попереднє повідомлення про таке опублікування.

7. Компетентний орган референтної держави-члена повинен повідомити ESMA про будь-яке рішення про визнання адміністратора, розташованого у третій країні, протягом п'яти робочих днів, вказавши список бенчмарків, які надає адміністратор і які можливо використовувати в Союзі, та, у відповідних випадках, компетентний орган, відповідальний за нагляд за адміністратором у третій країні.

8. Компетентний орган референтної держави-члена повинен призупинити або, у відповідних випадках, відкликати визнання, надане відповідно до параграфа 5, якщо він має обґрунтовані причини, на підставі задокументованих доказів, вважати, що адміністратор діє у спосіб, який явно шкодить інтересам користувачів його бенчмарків чи впорядкованому функціонуванню ринків, або адміністратор серйозно порушив відповідні вимоги цього Регламенту, або адміністратор робив неправдиві заяви чи використав будь-які інші неналежні засоби для отримання визнання.

9. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення форми та змісту заявки, зазначеної в параграфі 5, і, зокрема, способу представлення інформації, необхідної за параграфом 6.

Якщо такі проекти регуляторних технічних стандартів розроблено, ESMA подає їх Комісії.

Комісії надано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені в першому підпараграфі, відповідно до процедури, установленної в статтях 10–14 регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Схвалення бенчмарків, наданих у третій країні

1. Адміністратор, який розташований у Союзі та отримав дозвіл чи зареєстрований відповідно до статті 34, або будь-який інший суб'єкт під наглядом, розташований у Союзі, має чітку та ясно визначену роль у межах системи контролю чи підзвітності адміністратора третьої країни і який має змогу здійснювати дієвий моніторинг надання бенчмарка, може вимагати від відповідного компетентного органу схвалити бенчмарк або сім'ю бенчмарків, наданих у третій країні, для використання в Союзі, якщо дотримано усіх таких умов:

- (a) адміністратор, який здійснює схвалення, або інший суб'єкт під наглядом верифікував і може в будь-який час довести своєму компетентному органу, що надання бенчмарка або сім'ї бенчмарків, які необхідно схвалити, відповідає, на обов'язковій чи добровільній основі, вимогам, які є щонайменше такими ж суворими, як і вимоги цього Регламенту;
- (b) адміністратор, який здійснює схвалення, або інший суб'єкт під наглядом має необхідні фахові знання для дієвого моніторингу діяльності з надання бенчмарка в третій країні та для управління пов'язаними ризиками;
- (c) існує об'єктивна причина для надання бенчмарка або сім'ї бенчмарків у третій країні та схвалення такого бенчмарка або такої сім'ї бенчмарків для використання в Союзі.

Для цілей пункту (a), під час оцінювання того, чи надання бенчмарка або сім'ї бенчмарків, які підлягають схваленню, відповідає вимогам, які є щонайменше такими ж суворими, як і вимоги цього Регламенту, компетентний орган може врахувати, чи відповідність надання бенчмарка або сім'ї бенчмарків принципам IOSCO щодо фінансових бенчмарків або, у застосовному випадку, принципам IOSCO для котирувальних агентств рівнозначна відповідності вимогам цього Регламенту.

2. Адміністратор або інший суб'єкт під наглядом, який подає заявку на схвалення, як зазначено в параграфі 1, надає всю інформацію, необхідну компетентному органу, щоб переконатися у дотриманні всіх умов, зазначених у згаданому параграфі, на момент подання заявки.

3. Протягом 90 робочих днів з моменту отримання заявки на затвердження, зазначеної в параграфі 1, відповідний компетентний орган вивчає таку заявку й ухвалює рішення надати дозвіл на схвалення або відмовити у його наданні. Компетентний орган повідомляє ESMA про схвалення бенчмарка або схвалення сім'ї бенчмарків.

4. Схваленим бенчмарком або схваленою сім'єю бенчмарків вважають бенчмарк або сім'ю бенчмарків, наданих адміністратором, що здійснює схвалення, або іншим суб'єктом під наглядом. Адміністратор, що здійснює схвалення, або інший суб'єкт під наглядом не повинен використовувати схвалення з наміром уникнути виконання вимог цього Регламенту.

5. Адміністратор або інший суб'єкт під наглядом, який схвалив бенчмарк або сім'ю бенчмарків, що їх надали в третій країні, несе повну відповідальність за такий бенчмарк або сім'ю бенчмарків та за виконання обов'язків за цим Регламентом.

6. Якщо компетентний орган адміністратора, що здійснює схвалення, або іншого суб'єкта під наглядом має обґрунтовані підстави вважати, що умови, встановлені в параграфі 1 цієї статті, більше не виконуються, він має повноваження вимагати від адміністратора, який здійснює схвалення, або від іншого суб'єкта під наглядом припинити дію схвалення і повідомляє про це ESMA. У разі припинення дії схвалення застосовують статтю 28.

7. Комісію наділено повноваженнями ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 49 щодо заходів для визначення умов, за яких відповідні компетентні органи можуть оцінити, чи існують об'єктивні причини для надання бенчмарка або сім'ї бенчмарків у третій країні та їх схвалення для застосування в Союзі. Комісія враховує такі елементи, як специфіку базисної ринкової та економічної реалії, на вимірювання якої спрямовано бенчмарк, необхідність наближення надання бенчмарка до такої ринкової та економічної реалії, необхідність наближення надання бенчмарка до надавачів даних, фактичну наявність вхідних даних через різницю в часових зонах та конкретні навички, необхідні для надання бенчмарків.

РОЗДІЛ VI
ДОЗВІЛ ДЛЯ АДМІНІСТРАТОРІВ, ЇХ РЕЄСТРАЦІЯ ТА НАГЛЯД ЗА НИМИ

ГЛАВА I
Дозвіл та реєстрація

Стаття 34

Дозвіл для адміністратора та його реєстрація

1. Фізична або юридична особа, яка розташована у Союзі та має намір вести діяльність адміністратора, повинна подати заявку до компетентного органу, призначеного відповідно до статті 40, у державі-члені, в якій така особа розташована, щоб отримати:

- (a) дозвіл, якщо вона надає або має намір надавати індекси, які використовують або призначено для використання як бенчмарки у розумінні цього Регламенту;
- (b) реєстрацію, якщо це суб'єкт під наглядом, відмінний від адміністратора, який надає або має намір надавати індекси, які використовують або призначені для використання як бенчмарки у розумінні цього Регламенту, за умови, що діяльності з надання бенчмарка не перешкоджають секторальні норми, що застосовуються до суб'єктів під наглядом, і що жодний з наданих індексів не кваліфікуватимуть як критичний бенчмарк; або
- (c) реєстрацію, якщо вона надає або має намір надавати лише індекси, які можуть бути кваліфіковані як незначущі бенчмарки.

2. Адміністратор, що має дозвіл або реєстрацію, повинен завжди дотримуватися умов, установлених у цьому Регламенті, та повідомляти компетентний орган про будь-які суттєві зміни до них.

3. Заявка, зазначену в параграфі 1, повинна бути подана протягом 30 робочих днів з моменту підписання суб'єктом під наглядом будь-якого договору для використання індексу, наданого заявником, як покликання на фінансовий інструмент або фінансовий договір або для вимірювання результативності інвестиційного фонду.

4. Заявник надає всю інформацію, необхідну компетентному органу, щоб переконатися, що заявник на момент отримання дозволу або реєстрації запровадив усі необхідні механізми для виконання вимог, установлених у цьому Регламенті.

5. Протягом 15 робочих днів з моменту отримання заявки відповідний компетентний орган оцінює повноту заявки та відповідно інформує заявника. Якщо заявка є неповною, заявник надає додаткову інформацію, яку вимагає відповідний компетентний орган. Строк, зазначений у цьому параграфі, застосовують з дня надання заявником такої додаткової інформації.

6. Відповідний компетентний орган повинен:

- (a) розглянути заявку на отримання дозволу та ухвалити рішення про надання дозволу або відмову в наданні дозволу заявнику протягом чотирьох місяців з дати отримання повної заяви;
- (b) розглянути заявку на реєстрацію та ухвалити рішення про реєстрацію або відмову в реєстрації заявника протягом 45 робочих днів з дати отримання повної заяви.

Протягом п'яти робочих днів після ухвалення рішення, зазначеного у першому підпараграфі, компетентний орган повідомляє його заявнику. Якщо компетентний орган відмовляє у наданні дозволу або реєстрації, він повинен зазначити причини свого рішення.

7. Компетентний орган повинен повідомити ESMA про будь-яке рішення про надання дозволу або про реєстрацію заявника протягом п'яти робочих днів з дати ухвалення такого рішення.

8. ESMA розробляє проекти регуляторних технічних стандартів для визначення інформації, яку необхідно надати в заявці на отримання дозволу та в заявці на реєстрацію, з урахуванням того, що отримання дозволу та реєстрація є окремими процесами і надання дозволу вимагає детальнішого оцінювання заявки адміністратора, принцип пропорційності, характер суб'єктів під наглядом, які подають заявку на реєстрацію згідно з пунктом (b) параграфу 1, та затрати заявників та компетентних органів.

ESMA повинен подати такі проекти регуляторних технічних стандартів Комісії до 1 квітня 2017 року.

Комісії делеговано повноваження ухвалювати регуляторні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до процедури, установлені в статтях 10–14 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 35

Відкликання або призупинення дії дозволу або реєстрації

1. Компетентний орган може відкликати дозвіл або реєстрацію або призупинити їх дію, якщо адміністратор:

- (a) чітко й однозначно відмовляється від дозволу чи реєстрації або не надав жодних бенчмарків протягом попередніх дванадцяти місяців;
- (b) отримав дозвіл чи реєстрацію або схвалив бенчмарк шляхом надання неправдивих заяв або використання інших неналежних засобів;
- (c) більше не відповідає умовам, за яких йому було надано дозвіл або його було зареєстровано; або
- (d) серйозно або неодноразово порушував положення цього Регламенту.

2. Компетентний орган повідомляє ESMA про своє рішення протягом п'яти робочих днів з дати ухвалення зазначеного рішення.

ESMA якнайшвидше оновлює реєстр, передбачений у статті 36.

3. Після ухвалення рішення про призупинення дії дозволу або реєстрації адміністратора і якщо припинення надання бенчмарка призведе до виникнення подій непереборної сили, неможливості виконання будь-якого фінансового договору, або фінансового інструмента, або правил інвестиційного фонду, в яких покликаються на такий бенчмарк, як визначено в делегованому акті, ухваленому на виконання статті 51(6), чи в інший спосіб порушить їх умови, відповідний компетентний орган держави-члена, у якій розташований адміністратор, може дозволити надання відповідного бенчмарка, поки рішення про призупинення не буде відкликано. Використання такого бенчмарка суб'єктами під наглядом протягом зазначеного періоду дозволяють лише для фінансових договорів, фінансових інструментів та інвестиційних фондів, які вже покликаються на такий бенчмарк.

4. Після ухвалення рішення про відкликання дозволу або реєстрації адміністратора застосовують статтю 28(2).

Стаття 36

Реєстр адміністраторів та бенчмарків

1. ESMA створює та веде відкритий реєстр, що містить таку інформацію:

- (a) дані про осіб адміністраторів, які отримали дозвіл або реєстрацію відповідно до статті 34, і компетентних органів, відповідальних за нагляд за такими адміністраторами;
- (b) дані про осіб адміністраторів, що відповідають умовам, установленим у статті 30(1), список бенчмарків, зазначених у пункті (c) статті 30(1) та компетентних органів третьої країни, відповідальних за нагляд за такими адміністраторами;

- (c) дані про осіб адміністраторів, визнаних відповідно до статті 32, список бенчмарків, зазначених у статті 32(7) та, у відповідних випадках, компетентних органів третьої країни, відповідальних за такими адміністраторами;
 - (d) бенчмарки, схвалені відповідно до процедури, встановленої у статті 33, дані про осіб їхніх адміністраторів та дані про осіб адміністраторів або суб'єктів під наглядом, що здійснюють схвалення.
2. До реєстру, зазначеного в параграфі 1, надають відкритий доступ на вебсайті ESMA та його оновлюють без зволікань мірою необхідності.

ГЛАВА 2

Співпраця у сфері нагляду

Стаття 37

Делегування завдань між компетентними органами

1. Відповідно до статті 28 Регламенту (ЄС) № 1095/2010, компетентний орган може делегувати свої завдання за цим Регламентом компетентному органу іншої держави-члена за його попередньої згоди.
- Компетентні органи повинні повідомити ESMA про будь-які запропоновані делегування завдань за 60 днів до того, як таке делегування набуде чинності.
2. Компетентний орган може делегувати ESMA деякі свої завдання відповідно до цього Регламенту за згоди ESMA.
3. ESMA повинен повідомити держави-члени про запропоноване делегування протягом семи днів. ESMA публікує деталі кожного погодженого делегування протягом п'яти робочих днів після повідомлення.

Стаття 38

Розкриття інформації іншої держави-члена

- Компетентний орган може розкривати інформацію, отриману від іншого компетентного органу, лише у разі, якщо:
- (a) він отримав письмову згоду такого компетентного органу й інформацію розкривають винятково для цілей, на які такий компетентний орган дав свою згоду; або
 - (b) таке розкриття є необхідним для судового провадження.

Стаття 39

Співпраця у проведенні виїзних інспектувань та розслідувань

1. Компетентний орган може звернутися із запитом до іншого компетентного органу про допомогу щодо проведення виїзних інспектувань або розслідувань. Компетентний орган, який отримав такий запит, співпрацює мірою, якою це можливо та доцільно.
2. Компетентний орган, який звернувся із запитом, зазначеним у параграфі 1, повідомляє про це ESMA. У разі проведення транскордонних розслідувань або інспектувань компетентний орган може звернутися до ESMA із запитом про координацію проведення виїзного інспектування або розслідування.
3. Якщо до компетентного органу надходить від іншого компетентного органу запит щодо проведення виїзного інспектування чи розслідування, він може:
- (a) провести інспектування чи розслідування на місцях самостійно;

- (b) дозволити компетентному органу, який звернувся із запитом, взяти участь у виїзному інспектуванні чи розслідуванні;
- (c) призначити аудиторів або експертів для підтримки проведення або проведення виїзного інспектування чи розслідування.

ГЛАВА 3

Роль компетентних органів

Стаття 40

Компетентні органи

1. Для адміністраторів та суб'єктів під наглядом кожна держава-член призначає відповідний компетентний орган, відповідальний за виконання зобов'язань за цим Регламентом, та повідомляє його Комісії та ESMA.
2. Якщо держава-член призначає більше ніж один компетентний орган, вона чітко визначає їхні відповідні ролі та призначає єдиний орган, відповідальний за координування співпраці та обміну інформацією з Комісією, ESMA та компетентними органами інших держав-членів.
3. ESMA публікує на своєму вебсайті список компетентних органів, призначених відповідно до параграфів 1 і 2.

Стаття 41

Повноваження компетентних органів

1. Для виконання своїх обов'язків за цим Регламентом компетентні органи повинні, відповідно до національного права, мати щонайменше такі наглядові та слідчі повноваження:
 - (a) мати доступ до будь-яких документів та інших даних у будь-якій формі та отримувати їх або робити копії з них;
 - (b) звертатися із запитом про надання або вимагати надання інформації будь-якою особою, що бере участь у наданні бенчмарка та наданні даних для нього, зокрема будь-яким надавачем послуг, якому на підрядній основі передали функції, послуги та роботи, пов'язані з наданням бенчмарка, як передбачено у статті 10, а також їх керівниками, та, за необхідності, викликати та допитувати таких осіб з метою отримання інформації;
 - (c) звертатися із запитом, щодо товарних бенчмарків, про надання надавачами даних інформації про пов'язані спотові ринки відповідно, у відповідних випадках, до стандартизованих форматів і звітів про транзакції, і мати прямий доступ до систем учасників торгів;
 - (d) проводити виїзні інспектування чи розслідування в місцях, які не є приватними місцями проживання фізичних осіб;
 - (e) без обмеження Регламенту (ЄС) № 596/2014, мати доступ до приміщень юридичних осіб з метою вилучення документів або інших даних в будь-якій формі, якщо існує обґрунтована підозра, що документи або інші дані, пов'язані з предметом інспектування або розслідування, можуть мати значення для доведення порушення цього Регламенту. Якщо відповідно до національного права необхідний попередній дозвіл судового органу відповідної держави-члена, таке повноваження можна використати тільки після отримання такого попереднього дозволу;
 - (f) вимагати наявні записи телефонних розмов, електронних повідомлень або інших записів трафіку даних, що зберігають суб'єкти під наглядом;
 - (g) вимагати замороження та/або арешту активів;

- (h) вимагати тимчасового припинення застосування будь-якої практики, яку компетентний орган вважає такою, що суперечить цьому Регламенту;
- (i) встановлювати тимчасову заборону на провадження професійної діяльності;
- (j) вживати всіх необхідних заходів для того, щоб забезпечити правильне інформування громадськості про надання бенчмарка, у тому числі із вимогою від відповідного адміністратора та/або особи, яка опублікувала або розповсюдила бенчмарк, опублікувати заяву з коригуваннями про минулі надання даних для бенчмарка або значень бенчмарка.

2. Компетентні органи виконують свої функції та повноваження, зазначені в параграфі 1 цієї статті, та повноваження встановлювати санкції, зазначені у статті 42, відповідно до національних правових рамок у будь-який з таких способів:

- (a) безпосередньо;
- (b) у співпраці з іншими органами або ринковими суб'єктами господарювання;
- (c) під власну відповідальність, шляхом делегування повноважень таким органам чи ринковим суб'єктам господарювання;
- (d) шляхом звернення до компетентних судових органів.

Для виконання таких повноважень компетентні органи повинні мати відповідні та дієві засоби захисту щодо права на захист та фундаментальних прав.

3. Держави-члени повинні забезпечити вжиття усіх відповідних заходів для наявності у компетентних органів усіх наглядових і слідчих повноважень, необхідних для виконання своїх обов'язків.

4. Надання адміністратором або будь-яким суб'єктом під наглядом інформації компетентному органу відповідно до параграфа 1 не вважають порушенням будь-якого обмеження розкриття інформації, встановленого будь-яким договірним, законодавчим, регуляторним або адміністративним положенням.

Стаття 42

Адміністративні санкції та інші адміністративні заходи

▼ МІ

1. Без обмеження наглядових повноважень компетентних органів відповідно до статті 41 і права держав-членів передбачати та встановлювати кримінальні санкції, держави-члени, відповідно до національного права, надають компетентним органам повноваження встановлювати належні адміністративні санкції та застосовувати інші адміністративні заходи щонайменше у зв'язку з такими порушеннями:

- (a) будь-яким порушенням статей 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19а, 19b, 19с, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 або 34 у випадках, коли їх застосовують; та
- (b) будь-якою відмовою співпрацювати у межах розслідування, інспектування чи виконання запиту, охопленими у статті 41, або підлягати їм.

▼ В

Такі адміністративні санкції та інші адміністративні заходи повинні бути дієвими, пропорційними і стримувальними.

2. У разі виникнення порушення, зазначеного в параграфі 1, держави-члени, відповідно до національного права, наділяють компетентних органів повноваженнями встановлювати щонайменше такі адміністративні санкції та застосовувати інші адміністративні заходи:

- (a) видання наказу, у якому вимагають від адміністратора або суб'єкта під наглядом, відповідального за порушення, припинити такі діяння та утримуватися від їх повторення;

- (b) вилучення прибутків, отриманих внаслідок порушення, або збитків, яких вдалося уникнути внаслідок порушення, у випадках, коли їх можна визначити;
- (c) попередження громадськості, в якому вказано адміністратора або суб'єкта під наглядом, відповідального за порушення, та характер порушення;
- (d) відкликання або призупинення дії дозволу чи реєстрації, наданих адміністратору;
- (e) тимчасова заборона фізичній особі, яка несе відповідальність за таке порушення, виконувати функції управління в адміністраторів або надавачів даних під наглядом;
- (f) введення максимальних адміністративних штрафних санкцій, сума яких щонайменше втричі перевищує прибутки, отримані внаслідок порушення, або збитки, яких вдалося уникнути внаслідок порушення, у випадках, коли їх можна визначити;
- (g) для фізичної особи максимальні адміністративні штрафні санкції розміром щонайменше:
 - (i) за порушення статей 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, пунктів (a), (b), (c) і (e) статті 11(1), статті 11(2) і (3) та статей 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 і 34 — 500 000 євро або відповідної суми у національній валюті станом на 30 червня 2016 року в державах-членах, де євро не є офіційною валютою; або
 - (ii) за порушення пункту (d) статті 11(1) або статті 11(4) — 100 000 євро або відповідної суми у національній валюті станом на 30 червня 2016 року в державах-членах, де євро не є офіційною валютою;
- (h) для юридичної особи — максимальні адміністративні штрафні санкції розміром щонайменше:
 - (i) за порушення статей 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, пунктів (a), (b), (c) і (e) статті 11(1), статті 11(2) і (3) та статей 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 і 34 — 1 000 000 євро, або відповідної суми у національній валюті станом на 30 червня 2016 року в державах-членах, де євро не є офіційною валютою, або 10 % загального річного обороту відповідно до останнього наявного звіту, затвердженого органом управління, залежно від того, яка із сум є більшою; або
 - (ii) за порушення пункту (d) статті 11(1) або статті 11(4) — 250 000 євро або, відповідної суми у національній валюті станом на 30 червня 2016 року в державах-членах, де євро не є офіційною валютою, або 2 % загального річного обороту відповідно до останнього наявного звіту, затвердженого органом управління, залежно від того, яка із сум є вищою.

Для цілей пункту (h)(i) та (ii), якщо юридична особа є материнською компанією або дочірньою компанією материнської компанії, яка повинна підготувати консолідовану фінансову звітність відповідно до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС (¹³), відповідний загальний річний оборот є загальним річним оборотом або відповідним типом доходу відповідно до Директиви Ради 86/635/ЄС (¹⁴) для банків та Директиви Ради 91/674/ЄС (¹⁵) для страхових компаній відповідно до останніх наявних консолідованих звітів, затверджених органом управління кінцевої материнської компанії або, якщо така особа є асоціацією, 10 % сукупного обороту її членів.

3. Держави-члени повинні повідомити Комісію та ESMA про правила щодо параграфів 1 і 2 до 1 січня 2018 року.

Держави-члени можуть ухвалити рішення не встановлювати правила щодо адміністративних санкцій, як передбачено у параграфі 1, якщо на порушення, зазначені в параграфі 1, поширюється кримінальних санкцій за національним правом. У такому разі держави-члени повинні сповістити Комісію та ESMA відповідні положення кримінального права разом з повідомленням, зазначеним у першому підпараграфі цього параграфа.

Держави-члени повинні негайно повідомити Комісію та ESMA про будь-які подальші зміни до них.

4. Держави-члени можуть надати компетентним органам за національним правом інші повноваження встановлювати санкції, окрім санкцій, передбачених у параграфі 1, та можуть передбачити суворіші санкції, ніж ті, що встановлено в параграфі 2.

Стаття 43

Виконання наглядових повноважень та встановлення санкцій

1. Держави-члени повинні забезпечити врахування під час визначення типу і рівня адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів компетентними органами всіх відповідних обставин, зокрема, залежно від випадку:

- (a) ступінь тяжкості та тривалість порушення;
- (b) критичність бенчмарка для фінансової стабільності та реальної економіки;
- (c) ступінь відповідальності відповідальної особи;
- (d) фінансову стабільність відповідальної особи, як вказано, зокрема, на підставі загального річного обороту відповідальної юридичної особи або річного доходу відповідальної фізичної особи;
- (e) розмір прибутків, отриманих відповідальною особою, або збитків, яких уникнула відповідальна особа, залежно від того, наскільки його можливо визначити;
- (f) рівень співпраці відповідальної особи з компетентним органом без обмеження необхідності забезпечити вилучення прибутків, отриманих такою особою, або збитків, яких така особа уникнула;
- (g) попередні порушення, вчинені відповідною особою;
- (h) заходи, вжиті відповідальною особою після порушення, щоб уникнути повторення порушення.

2. При виконанні своїх повноважень із застосування адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів відповідно до статті 42, компетентні органи тісно співпрацюють, щоб забезпечити отримання передбачених у цьому Регламенті бажаних результатів від виконання наглядових і слідчих повноважень та застосування адміністративних санкцій й інших адміністративних заходів. Вони також координують свої дії, щоб уникнути можливого дублювання та збігу повноважень під час виконання наглядових і слідчих повноважень та застосування адміністративних санкцій, зокрема штрафних санкцій, та інших адміністративних заходів у межах транскордонних справ.

Стаття 44

Обов'язок співпрацювати

1. Якщо держави-члени вирішили, відповідно до статті 42, установити кримінальні санкції за порушення положень, зазначених у статті 42, вони повинні забезпечити наявність належних заходів для надання компетентним органам усіх необхідних повноважень для взаємодії з судовими органами в межах їхньої юрисдикції з метою отримання детальної інформації, пов'язаної з кримінальними розслідуваннями або провадженнями, розпочатими через можливі порушення цього Регламенту. Такі компетентні органи надають зазначену інформацію іншим компетентним органам та ESMA для виконання свого обов'язку щодо співпраці один з одним та з ESMA для цілей цього Регламенту.

2. Компетентні органи повинні надавати допомогу компетентним органам інших держав-членів. Зокрема, вони повинні обмінюватися інформацією та співпрацювати у межах будь-якого розслідування або діяльності з нагляду. Компетентні органи можуть також співпрацювати з компетентними органами інших держав-членів з питань сприяння стягненню матеріальних санкцій.

Стаття 45

Публікування рішень

1. Відповідно до параграфу 2, компетентний орган публікує на своєму офіційному вебсайті будь-яке рішення про застосування адміністративних санкцій або будь-яких інших адміністративних заходів у зв'язку з порушенням цього Регламенту одразу після повідомлення відповідної особи, на яку

поширюється дія рішення, про таке рішення. Така публікація повинна містити щонайменше інформацію про тип та характер порушення та ідентифікаційні дані осіб, на які поширюється дія рішення.

Перший підпараграф не застосовують до рішень, які передбачають заходи слідчого характеру.

2. Якщо компетентний орган вважає, що публікація ідентифікаційних даних юридичної особи або персональних даних фізичної особи буде непропорційною за оцінюванням у кожному окремому випадку на індивідуальні основи пропорційності публікації таких даних або якщо така публікація загрожує стабільності фінансових ринків чи поточному розслідуванню, він вчиняє будь-яку з таких дій:

- (a) відстрочує публікацію рішення до припинення існування причин для такого відстрочення;
- (b) публікує рішення на умовах анонімності відповідно до національного права за умови, що така анонімна публікація забезпечить дієвий захист персональних даних;
- (c) не публікує рішення взагалі, якщо на думку компетентного органу публікації відповідно до пунктів (a) чи (b) буде не достатньо для забезпечення:
 - (i) відсутності загрози стабільності фінансових ринків; або
 - (ii) пропорційності публікування такого рішення відносно заходів, які вважають менш значущими.

Якщо компетентний орган вирішує опублікувати рішення на умовах анонімності, як зазначено в пункті (b) першого підпараграфа, він може відкласти публікацію відповідних даних на розумний строк, якщо можливо очікувати, що причини для анонімної публікації припинять існувати протягом такого строку.

3. Якщо рішення є предметом оскарження в національному судовому, адміністративному чи іншому органі, компетентний орган також негайно публікує на своєму офіційному вебсайті інформацію про це та будь-яку подальшу інформацію про результати такого оскарження. Рішення про скасування попереднього рішення про застосування санкції або заходу також публікують.

4. Компетентний орган забезпечує, щоб будь-яке рішення, опубліковане відповідно до цієї статті, залишалось доступним на його офіційному вебсайті щонайменше протягом п'яти років після його публікації. Персональні дані, які містять публікації, необхідно зберігати на офіційному вебсайті компетентного органу лише протягом строку, що є необхідним відповідно до застосованих правил захисту даних.

5. Держави-члени повинні щорічно надавати ESMA сукупну інформацію щодо всіх адміністративних санкцій та інших адміністративних заходів, застосованих відповідно до статті 42. Такий обов'язок не застосовують до заходів слідчого характеру. ESMA публікує таку інформацію у своєму річному звіті.

Якщо держави-члени вирішили, відповідно до статті 42, встановити кримінальні санкції за порушення положень, зазначених у вказаній статті, їхні компетентні органи щорічно надають ESMA знеособлені сукупні дані щодо всіх проведених кримінальних розслідувань та застосованих кримінальних санкцій. ESMA публікує дані про застосовані кримінальні санкції у щорічному звіті.

Стаття 46

Колегії

1. Протягом 30 робочих днів після включення бенчмарка, зазначеного в пунктах (a) і (c) статті 20(1), до списку критичних бенчмарків, за винятком бенчмарків, коли більшість надавачів даних не є суб'єктами під наглядом, компетентний орган повинен створити колегію.

2. До складу колегії входять компетентний орган адміністратора, ESMA та компетентні органи надавачів даних під наглядом.

3. Компетентні органи інших держав-членів мають право бути членами колегії, якщо припинення надання критичного бенчмарка матиме істотний негативний вплив на доброчесність на ринку, фінансову стабільність, споживачів, реальну економіку або фінансування домогосподарств і підприємств в таких державах-членах.

Якщо компетентний орган має намір стати членом колегії, він подає до компетентного органу адміністратора запит із доказами виконання вимог першого підпараграфу цього параграфу. Відповідний компетентний орган адміністратора розглядає запит та протягом 20 робочих днів з дати його отримання повідомляє орган, який подав запит, про те, чи він вважає зазначені вимоги виконаними чи ні. Якщо він вважає, що зазначені вимоги не виконано, орган, який подав запит, може передати питання до ESMA відповідно до параграфу 9.

4. ESMA сприяє поліпшенню та моніторингу ефективного, дієвого та узгодженого функціонування колегій, зазначених у цій статті, відповідно до статті 21 Регламенту (ЄС) № 1095/2010. У цьому зв'язку, ESMA бере участь як належить і його вважають компетентним органом.

Якщо ESMA діє відповідно до статті 17(6) Регламенту (ЄС) № 1095/2010 щодо критичного бенчмарка, він забезпечує належний обмін інформацією та співпрацю з іншими членами колегії.

5. Компетентний орган адміністратора очолює засідання колегії, координує дії колегії та забезпечує ефективний обмін інформацією між членами колегії.

Якщо адміністратор надає декілька критичних бенчмарків, компетентний орган такого адміністратора може створити єдину колегію щодо всіх бенчмарків, наданих таким адміністратором.

6. Компетентний орган адміністратора у межах колегії встановлює у письмовій формі умови стосовно:

- (a) обміну інформацією між компетентними органами;
- (b) процесу вироблення й ухвалення рішень між компетентними органами та строку ухвалення кожного рішення;
- (c) випадків, коли компетентні органи повинні провести консультації одні з одними;
- (d) співпраці, передбаченої у статті 23(7) і 8.

7. Компетентний орган адміністратора у належний спосіб враховує будь-які рекомендації, надані ESMA щодо умов у письмовій формі за параграфом 6, перед погодженням їх остаточної версії. Умови у письмовій формі викладають в єдиному документі, який містить усі причини будь-якого значного відхилення від рекомендацій ESMA. Компетентний орган адміністратора передає умови у письмовій формі членам колегії та ESMA.

8. Перед вжиттям заходів, зазначених у статті 23(6), (7) і (9) та у статтях 34, 35 і 42, компетентний орган адміністратора повинен проконсультуватися з членами колегії. Члени колегії роблять усе розумне у межах своїх повноважень, щоб досягти згоди протягом строку, зазначеного в письмових умовах, зазначених в параграфі 6 цієї статті.

Будь-яке рішення компетентного органу адміністратора вжити таких заходів повинно враховувати вплив на інших відповідних держав-членів, зокрема, потенційний вплив на стабільність фінансових систем.

Щодо рішення про відкликання дозволу або реєстрації адміністратора відповідно до статті 35, коли припинення надання бенчмарка призведе до виникнення подій непереборної сили, неможливості виконання або порушення у будь-який інший спосіб умов фінансового договору, або фінансового інструмента, або правил інвестиційного фонду, у яких покликаються на такий бенчмарк, у значенні, встановленому Комісією в будь-якому делегованому акті, ухваленому на підставі статті 51(6), компетентні органи в межах колегії розглядають необхідність ухвалення інструментів для пом'якшення наслідків, зазначених у цьому параграфі, у тому числі:

- (a) внесення змін до кодексу поведінки, зазначеного в статті 15, методики або інших правил щодо бенчмарка;
- (b) введення перехідного періоду, протягом якого необхідно застосовувати процедури, передбачені у статті 28(2).

9. За відсутності згоди між членами колегії компетентні органи можуть звернутися до ESMA у будь-якій з таких ситуацій:

- (a) компетентний орган не надав суттєвої інформації;

- (b) після запиту, здійсненого відповідно до параграфу 3, компетентний орган адміністратора повідомив орган, який подав запит, що вимоги зазначеного параграфу не виконано, або зазначений орган не виконав такий запит у межах розумного строку;
- (c) компетентні органи не досягли згоди щодо питань, зазначених у параграфі 6;
- (d) відсутня згода щодо заходів, яких необхідно вжити відповідно до статей 34, 35 і 42;
- (e) відсутня згода щодо заходів, яких необхідно вжити відповідно до статті 23(6);
- (f) відсутня згода щодо заходів, яких необхідно вжити відповідно до третього підпараграфу параграфу 8 цієї статті.

10. У випадках, зазначених у пунктах (a), (b), (c), (d) і (f) параграфу 9, якщо питання не врегульовано протягом 30 днів з моменту звернення до ESMA, компетентний орган адміністратора повинен ухвалити остаточне рішення і надати в письмовій формі докладне пояснення ухвалення такого рішення компетентним органам, зазначеним у параграфі 9, та ESMA.

Строк, зазначений пункті (a) статті 34(6), призупиняють з дати звернення до ESMA до моменту, доки не буде ухвалено рішення відповідно до першого підпараграфу цього параграфу.

Якщо ESMA вважає, що компетентний орган адміністратора вжив будь-яких зазначених у параграфі 8 цієї статті заходів, які можуть не відповідати праву ЄС, він діє відповідно до статті 17 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

11. У випадку, зазначеному в пункті (e) параграфу 9 цієї статті, без обмеження статті 258 ДФЄС, ESMA може діяти згідно з повноваженнями, покладеними на нього у статті 19 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Повноваження компетентного органу адміністратора за статтею 23(6) можна виконувати, допоки ESMA не опублікує своє рішення.

Стаття 47

Співпраця з ESMA

1. Компетентні органи повинні співпрацювати з ESMA для цілей цього Регламенту згідно з Регламентом (ЄС) № 1095/2010.
2. Компетентні органи повинні невідкладно надавати ESMA всю інформацію, необхідну для виконання її обов'язків згідно зі статтею 35 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.
3. ESMA розробляє проекти імплементаційних технічних стандартів для визначення процедур і форм обміну інформацією, як зазначено у параграфі 2.

ESMA повинен подати Комісії проекти імплементаційних технічних стандартів, зазначених у першому підпараграфі, до 1 квітня 2017 року.

Комісії надано повноваження ухвалювати імплементаційні технічні стандарти, зазначені у першому підпараграфі, відповідно до статті 15 Регламенту (ЄС) № 1095/2010.

Стаття 48

Професійна таємниця

1. Будь-яка конфіденційна інформація, яку отримують, передають або якою здійснюють обмін відповідно до цього Регламенту, підпадає під дію умов збереження професійної таємниці, встановлених параграфом 2.
2. Обов'язок зі збереження професійної таємниці застосовують до всіх осіб, які працюють чи працювали на компетентний орган або будь-який орган чи ринкового суб'єкта господарювання або фізичну чи юридичну особу, яким компетентний орган делегував свої повноваження, у тому числі аудиторів та експертів, залучених компетентним органом на договірних засадах.

3. Інформація, охоплена професійною таємницею, не може бути розкрита жодній іншій особі чи органу окрім як на підставі положень права Союзу чи національного права.
4. Уся інформація, обмін якою здійснюють компетентні органи згідно з цим Регламентом та яка стосується господарських чи операційних умов та інших економічних чи особистих питань, вважається конфіденційною і підпадає під дію вимог щодо збереження професійної таємниці, окрім випадків, коли компетентний орган у момент повідомлення такої інформації заявляє, що вона може бути розкрита або що її розкриття є необхідним у рамках судового провадження.

РОЗДІЛ VII

ДЕЛЕГОВАНІ ТА ІМПЛЕМЕНТАЦІЙНІ АКТИ

▼ M1

Стаття 49

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження ухвалювати делеговані акти надають Комісії відповідно до умов, установлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статтях 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) та 54(3), надають Комісії на п'ятирічний період, починаючи з 10 грудня 2019 року. Комісія складає звіт про виконання делегованих повноважень не пізніше ніж 11 березня 2024 року. Строк делегування повноваження автоматично продовжується на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент чи Рада не висловить заперечення проти такого продовження не пізніше, ніж за три місяці до кінця кожного періоду.
3. Європейський Парламент або Рада можуть у будь-який час відкликати делеговані повноваження, зазначені в статтях 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) та 54(3). Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані у такому рішенні. Воно набуває чинності у день, наступний після дня публікації рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або в пізнішу дату, вказану в самому рішенні. Воно не впливає на дійсність будь-яких делегованих актів, які вже набули чинності.
4. Перед ухваленням делегованого акта Комісія проводить консультації з експертами, призначеними кожною державою-членом, відповідно до принципів, що встановлені в Міжінституційній угоді про краще законотворення від 13 квітня 2016 року.
5. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона повинна одночасно повідомити про це Європейський Парламент і Раду.
6. Делегований акт, ухвалений відповідно до статті 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) або 54(3), набуває чинності, тільки якщо ані Європейський Парламент, ані Рада не висловили жодних заперечень протягом трьох місяців після нотифікації такого акта Європейському Парламенту і Раді або якщо до закінчення цього строку Європейський Парламент і Рада повідомили Комісію про те, що вони не заперечуватимуть. Такий строк продовжується на три місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

▼ B

Стаття 50

Процедура Комітету

1. Комісії надає допомогу Європейський комітет з цінних паперів. Цей комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. У разі покликання на цей параграф застосовується стаття 5 Регламенту (ЄС) №182/2011, беручи до уваги положення статті 8 зазначеного Регламенту.

РОЗДІЛ VIII

ПЕРЕХІДНІ ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 51

Перехідні положення

1. Надавач індексів, який надає бенчмарк 30 червня 2016 року, повинен подати заявку на отримання дозволу або реєстрації відповідно до статті 34 до 1 січня 2020 року.

2. До 1 січня 2020 року компетентний орган держави-члена, в якій розташований надавач індексів, що подає заявку на отримання дозволу відповідно до статті 34, має повноваження ухвалити рішення про реєстрацію такого надавача індексів як адміністратора, навіть якщо він не є суб'єктом під наглядом, за таких умов:

- (a) надавач індексів не надає критичний бенчмарк;
- (b) компетентному органу відомо, на розумній основі, про те, що індекс або індекси, які надає надавач індексів, не використовують широко у розумінні цього Регламенту в державі-члені, в якій розташований надавач індексів, а також в інших державах-членах.

Компетентний орган повідомляє ESMA про своє рішення, ухвалене відповідно до першого підпараграфа.

Компетентний орган зберігає відомості про причини свого рішення, ухваленого відповідно до першого підпараграфа, у такій формі, за допомогою якої можна було повною мірою зрозуміти оцінку компетентного органу, що індекс або індекси, які надає надавач індексів, не використовують широко, зокрема ринкові дані, судження або іншу інформацію, а також інформацію, отриману від надавача індексів.

3. Надавач індексів може продовжувати надавати наявний бенчмарк, який можуть використовувати суб'єкти під наглядом, до 1 січня 2020 року або, якщо надавач індексів подає заявку на отримання дозволу чи реєстрації відповідно до параграфу 1, якщо і допоки не відмовлять у наданні такого дозволу чи такої реєстрації.

4. Якщо наявний бенчмарк не відповідає вимогам цього Регламенту, але припинення надання або зміна такого бенчмарка для того, щоб він відповідав вимогам цього Регламенту, призведе до виникнення подій непереборної сили, неможливості виконання або порушення в інший спосіб будь-якого фінансового договору, або фінансового інструмента, або правил інвестиційного фонду, в яких покликаються на такий бенчмарк, компетентний орган держави-члена, в якій розташований надавач індексів, надає дозвіл на використання бенчмарка. У жодних фінансових інструментах, фінансових договорах або результатах вимірювання результативності інвестиційного фонду не повинні покликатися на такий наявний бенчмарк з 1 січня 2020 року.

▼ M1

4a. Надавач індексу може продовжувати надавати наявний бенчмарк, який було визнано як критичний бенчмарк в імплементаційному акті, ухваленому Комісією відповідно до статті 20, до 31 грудня 2021 року або у випадку, коли надавач індексу подає заяву на отримання дозволу відповідно до параграфу 1, якщо і допоки йому буде відмовлено у наданні такого дозволу.

4b. Наявний бенчмарк, який було визнано як критичний бенчмарк в імплементаційному акті, ухваленому Комісією відповідно до статті 20, може використовуватися для існуючих та нових фінансових інструментів, фінансових договорів або для вимірювання результативності інвестиційного

фонду до 31 грудня 2021 року або у випадку, коли надавач індексу подає заяву на отримання дозволу відповідно до параграфа 1, якщо і допоки йому буде відмовлено у наданні такого дозволу.

▼МІ

5. Якщо Комісія не ухвалила рішення про рівнозначність, як зазначено в статті 30(2) чи (3), або якщо адміністратора визнано відповідно до статті 32, або бенчмарк схвалено відповідно до статті 33, використання у Союзі суб'єктами під наглядом бенчмарка, наданого адміністратором, розташованим у третій країні, якщо бенчмарк вже використовують у Союзі як покликання для фінансових інструментів, фінансових договорів або для вимірювання результативності інвестиційного фонду, дозволяють лише для тих фінансових інструментів, фінансових договорів або вимірювань результативності інвестиційного фонду, які вже покликаються на бенчмарк у Союзі станом на 31 грудня 2021 року або які додають покликання на такий бенчмарк до 31 грудня 2021 року.

▼В

6. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 49 для визначення умов, за яких відповідний компетентний орган може оцінити, чи припинення надання або зміна наявного бенчмарка для того, щоб він відповідав вимогам цього Регламенту, може у розумних межах призвести до виникнення подій непереборної сили, неможливості виконання або порушення в інший спосіб будь-якого фінансового договору, або фінансового інструмента, або правил інвестиційного фонду, в яких покликаються на такий бенчмарк.

Стаття 52

Строк для оновлення проспектів емісії та документів із ключовою інформацією

Стаття 29(2) не обмежує наявні проспекти, затверджені за Директивою 2003/71/ЄС до 1 січня 2018 року. Базисні документи для проспектів емісії, затверджені на підставі Директиви 2009/65/ЄС до 1 січня 2018 року, повинні бути оновлені за першої можливості або щонайпізніше протягом 12 місяців із зазначеної дати.

Стаття 53

Перегляди ESMA

1. ESMA повинен намагатися створити спільну європейську культуру нагляду та узгоджені практики нагляду і забезпечити узгоджені підходи серед компетентних органів щодо застосування статей 32 і 33. У цьому зв'язку, ESMA повинен переглядати визнання, надані відповідно до статті 32, та схвалення, здійснені відповідно до статті 33, кожні два роки.

ESMA надає висновок кожному компетентному органу, який визнав адміністратора третьої країни або схвалив бенчмарк третьої країни, з оцінкою застосування компетентним органом відповідних вимог статей 32 і 33 відповідно та вимог будь-якого відповідного делегованого акта і регуляторного або імплементаційного технічного стандарту на основі цього Регламенту.

2. ESMA має повноваження вимагати від компетентного органу документального підтвердження будь-якого рішення, ухваленого відповідно до першого підпараграфа статті 51(2), статті 24(1) та статті 25(2).

Стаття 54

Перегляд

1. Не пізніше 1 січня 2020 року Комісія повинна подати до Європейського Парламенту і Ради звіт щодо цього Регламенту та, зокрема:

- (а) функціонування і дієвості режиму щодо критичного бенчмарка, обов'язкового адміністрування та обов'язкового надання даних згідно зі статтями 20, 21 і 23, та означення критичного бенчмарка, наведеного в пункті (25) статті 3(1);

- (b) дієвості режиму надання дозволів адміністраторам, їх реєстрації та нагляду за ними за розділом VI і колегій за статтею 46 та належності нагляду органом Союзу за певними бенчмарками;
- (c) функціонування та дієвості статті 19(2), зокрема сфери її застосування.

2. Комісія здійснює перегляд змін міжнародних принципів, застосовних до бенчмарків, правових рамок і практик нагляду в третіх країнах щодо надання бенчмарків та надає звіт Європейському Парламенту і Раді кожні п'ять років, починаючи з 1 січня 2018 року. У такому звіті оцінюють, зокрема, необхідність внесення змін до цього Регламенту, та до нього додають законодавчу пропозицію, якщо доцільно.

3. Комісію уповноважено ухвалювати делеговані акти відповідно до статті 49 для продовження 42-місячного періоду, зазначеного в статті 51(2), на 24 місяці, якщо у звіті, зазначеному в пункті (b) параграфу 1 цієї статті, наведено докази того, що перехідний режим реєстрації за статтею 51(2) не зашкодить спільній європейській культурі нагляду, узгодженим практикам нагляду та підходам компетентних органів.

▼ M1

4. До 31 грудня 2022 року Комісія повинна переглянути мінімальні стандарти для бенчмарків кліматичного переходу ЄС та для бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою, для забезпечення того, що відбір базисних активів відбувається у відповідності до екологічно сталих інвестицій, як визначено у загальносоюзній рамці.

5. До 31 грудня 2022 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт стосовно впливу цього Регламенту та доцільності запровадження «екологічного, соціального та управлінського бенчмарка», із урахуванням розвитку індикаторів сталості та методик їх вимірювання. Такий звіт повинні супроводжувати, у застосовних випадках, законодавча пропозиція.

6. До 1 квітня 2020 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту і Раді звіт про вплив цього Регламенту на функціонування бенчмарків третіх країн у Союзу, включно з інформацією про звернення адміністраторів бенчмарків третіх країн щодо схвалення, визнання або рівнозначності, та щодо потенційних недоліків поточної рамки. У такому звіті повинно бути проаналізовано наслідки застосування параграфів 4a, 4b та 4c статті 51 для Союзу та адміністраторів бенчмарків третіх країн, зокрема, для досягнення рівних умов. У такому звіті оцінюють, зокрема, необхідність внесення змін до цього Регламенту, та до нього додають законодавчу пропозицію, якщо доцільно.

▼ B

Стаття 55

Повідомлення про бенчмарки, на які покликаються, та їхніх адміністраторів

Якщо на бенчмарк покликається фінансовий інструмент, що його охоплює стаття 4(1) Регламенту (ЄС) № 596/2014, повідомлення за статтею 4(1) зазначеного Регламенту повинні містити найменування такого бенчмарка, на який покликаються, та найменування/прізвище та ім'я його адміністратора.

Стаття 56

Зміни до Регламенту (ЄС) № 596/2014

До Регламенту (ЄС) № 596/2014 внести такі зміни:

- (1) до статті 19 внести такі зміни:
 - (a) доповнити параграфом такого змісту:

«1a. Обов'язок щодо повідомлення, зазначений у параграфі 1, не застосовують до транзакцій із фінансовим інструментами, пов'язаними з акціями чи боровими інструментами емітента, згаданого в

зазначеному параграфі, якщо на момент проведення транзакції дотримана будь-яка із зазначених нижче умов:

- (a) фінансовий інструмент є паєм чи акцією в установі колективного інвестування, доля акцій чи боргових інструментів емітента в якій не перевищує 20% активів, якими володіє така установа колективного інвестування;
- (b) фінансовий інструмент забезпечує участь у портфелі активів, доля акцій чи боргових інструментів емітента в якому не перевищує 20% активів такого портфелю;
- (c) фінансовий інструмент є паєм чи акцією в установі колективного інвестування або забезпечує участь у портфелі активів, і особа, що виконує управлінські обов'язки чи особа, що тісно пов'язана з нею, не знає і не могла знати структури інвестицій або розміру долі акцій чи боргових інструментів емітента в таких установі колективного інвестування чи портфелі активів, і, окрім цього, не мала підстав вважати, що акції чи боргові інструменти емітента перевищують порогові значення в пунктах (a) чи (b).

Якщо інформація про структуру інвестицій установи колективного інвестування або потенційні інвестиційні втрати у межах портфелю активів доступна, особа, що виконує управлінські обов'язки, або особа, що тісно пов'язана з такою особою, докладає всіх розумних зусиль, щоб отримати таку інформацію.»;

- (b) текст параграфа 7 доповнити таким підпараграфом після другого підпараграфа:

«Для цілей пункту (b), про транзакції з акціями чи борговими інструментами емітента або деривативами чи іншими пов'язаними з ними фінансовими інструментами, виконані керівниками установи колективного інвестування, у якій особа, що виконує управлінські обов'язки, чи особа, що тісно пов'язана з нею, мають інвестиції, не потрібно повідомляти, якщо керівник установи колективного інвестування має повну дискрецію, що виключає отримання ним, прямо чи опосередковано, будь-яких вказівок чи пропозицій щодо структури портфелю від інвесторів такої установи колективного інвестування.».

- (2) до статті 35 внести такі зміни:

- (a) у параграфах (2) і (3) фразу «і стаття 19(13) і (14)» замінити на «, стаття 19(13) і (14) та стаття 38»;

- (b) текст параграфа 5 викласти в такій редакції:

«5. Делегований акт, ухвалений згідно зі статтею 6(5) чи (6), статтею 12(5), третім підпараграфом статті 17(2), статтею 17(3), статтею 19(13) або (14) або статтею 38, набуває чинності тільки в тому випадку, якщо ні Європейський Парламент, ні Рада не висловили жодних заперечень протягом трьох місяців з дати надання зазначеного акту Європейському Парламенту і Раді, або, якщо до завершення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не матимуть заперечень. Такий період подовжують іще на три місяці за ініціативи Європейського Парламенту або Ради.».

- (3) текст статті 38 доповнити такими параграфами:

«До 3 липня 2019 року Комісія повинна, після консультацій з ESMA, подати Європейському Парламенту і Раді звіт про рівень порогових значень, визначених у статті 19(1a)(a) та (b) щодо транзакцій керівників у випадках, коли акції чи боргові інструменти емітента є часткою в установі колективного інвестування або забезпечують участь у портфелі активів, з метою оцінювання відповідності такого рівня та необхідності його коригування.».

Комісія уповноважена ухвалювати делеговані акти згідно зі статтею 35 для коригування порогових значень, визначених у статті 19(1a)(a) та (b), якщо у зазначеному звіті вона встановлює, що такі порогові значення потребують коригування.».

До Директиви 2008/48/ЄС внести такі зміни:

(1) текст статті 5(1) доповнити таким підпараграфом після другого підпараграфа:

«Якщо у кредитному договорі покликаються на бенчмарк, як його визначено у пункті 3 статті 3(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/1011 (^{*1}), найменування бенчмарків, найменування/прізвище та ім'я їхніх адміністраторів і дані про потенційний вплив на споживачів надають кредитор або, залежно від випадку, кредитний посередник споживачу в окремому документі, який може бути додатком до Стандартної європейської форми інформації щодо споживчого кредиту.

(2) текст статті 27(1) доповнити таким підпараграфом після другого підпараграфа:

«До 1 липня 2018 року держави-члени повинні ухвалити й оприлюднити положення, необхідні для виконання третього підпараграфа статті 5(1), та повідомити їх Комісії. Вони застосовують такі положення з 1 липня 2018 року.»

Стаття 58

Зміни до Директиви 2014/17/ЄС

До Директиви 2014/17/ЄС внести такі зміни:

(1) другий підпараграф статті 13(1) доповнити пунктом такого змісту:

«(ea) за наявності договорів, у яких покликаються на бенчмарк, як його визначено у пункті (3) статті 3(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2016/1011 (^{*2}), найменування бенчмарків, найменування/прізвище та ім'я їхніх адміністраторів і дані про потенційний вплив на споживачів;

(2) текст статті 42(2) доповнити таким підпараграфом після першого підпараграфа:

«До 1 липня 2018 року держави-члени повинні ухвалити й оприлюднити положення, необхідні для виконання пункту (ea) другого підпараграфа статті 13(1), та повідомити їх Комісії. Вони застосовують такі положення з 1 липня 2018 року.»;

(3) текст статті 43(1) доповнити таким підпараграфом:

«Пункт (ea) другого підпараграфа статті 13(1) не застосовують до кредитних договорів, укладених до 1 липня 2018 року.»

Стаття 59

Набуття чинності

Цей Регламент набуває чинності на наступний день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Його застосовують з 1 січня 2018 року.

Незважаючи на другий параграф цієї статті, статті 3(2), 5(5), 11(5), 13(3), 15(6), 16(5), статтю 20 (окрім пункту (b) параграфа (6)), статті 21 і 23, статті 25(8), 25(9), 26(5), 27(3), 30(5), 32(9), 33(7), 34(8), статтю 46 та статті 47(3) і 51(6) застосовують з 30 червня 2016 року.

Незважаючи на другий параграф цієї статті, статтю 56 застосовують з 3 липня 2016 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню в усіх державах-членах.

БЕНЧМАРКИ НА ПРОЦЕНТНІ СТАВКИ

Точність та достатність даних

1. Для цілей пунктів (а) і (с) статті 11(1), загалом пріоритетність використання вхідних даних повинна бути такою:
 - (а) транзакції надавача даних на базисному ринку, на вимірювання якого спрямовано бенчмарк, або, якщо цього недостатньо, транзакції на пов'язаних ринках, таких як:
 - ринок незабезпечених міжбанківських депозитів,
 - інші ринки незабезпечених депозитів, у тому числі депозитні сертифікати та комерційні цінні папери, та
 - інші ринки, такі як індексні свопи овернайт, договори про викуп, форварди щодо іноземної валюти, ф'ючерси та опціони процентних ставок, за умови, що такі транзакції відповідають вимогам до вхідних даних у кодексі поведінки;
 - (б) зауваги надавача даних за транзакціями третьої особи на ринках, описаних у пункті (а);
 - (с) затверджені котирування;
 - (д) індикативні котирування або експертні судження.
2. Для цілей пункту (а) статті 11(1) та статті 11(4), вхідні дані можуть бути скориговані.

Вхідні дані можуть бути скориговані, зокрема, шляхом застосування таких критеріїв:

- (а) часовий інтервал між здійсненням транзакції та наданням вхідних даних та впливом будь-яких ринкових подій у період між здійснення транзакції та наданням вхідних даних;
- (б) інтерполяція або екстраполяція даних транзакцій;
- (с) коригування для відображення змін у кредитному рейтингу надавачів даних та інших учасників ринку.

Наглядова служба

3. Замість вимог статті 5(4) і (5) застосовують такі вимоги:
 - (а) адміністратор бенчмарка на процентну ставку повинен мати незалежний наглядовий комітет. Інформацію про членство в такому комітеті необхідно оприлюднювати разом із будь-якими заявами про будь-який конфлікт інтересів та інформацією про процеси обрання та висування членів комітету у кандидати;
 - (б) засідання наглядового комітету необхідно проводити щонайменше один раз на чотири місяці, і комітет повинен вести протокол кожного такого засідання;
 - (с) наглядовий комітет повинен функціонувати справедливо і мати всі обов'язки, передбачені у статті 5(3).

Проведення аудитів

4. Адміністратор бенчмарка на процентну ставку призначає незалежного зовнішнього аудитора для перегляду дотримання адміністратором методики визначення бенчмарка і цього Регламенту та звітування про це. Зовнішній аудит адміністратора вперше проводять через шість місяців після запровадження кодексу поведінки та кожні два роки після цього.

Наглядовий комітет може вимагати проведення зовнішнього аудиту надавача даних для бенчмарка на процентну ставку, якщо він невдоволений будь-якими аспектами поведінки такого надавача.

Системи та засоби контролю надавача даних

5. Окрім вимог, установлених у статті 16, до надавачів даних для бенчмарків на процентні ставки застосовують такі вимоги. Статтю 16(5) не застосовують.

6. Кожний подавач даних надавача даних та безпосередні керівники такого подавача даних письмово підтверджують, що вони ознайомилися з кодексом поведінки та дотримуються його.
7. Системи та засоби контролю надавача даних охоплюють:
 - (a) опис обов'язків кожної компанії, у тому числі схеми внутрішнього звітування та підзвітності, у тому числі розташування подавачів даних та керівників, прізвища та імена відповідних осіб та їх заступників;
 - (b) внутрішні процедури для схвалення надання вхідних даних;
 - (c) дисциплінарні процедури у разі спроб маніпулювати або будь-якого неповідомлення про маніпулювання чи спроби маніпулювати зовнішніми сторонами процесу надання даних;
 - (d) дієві процедури управління конфліктами інтересів та засоби контролю комунікаційного зв'язку в межах надавачів даних і між надавачами даних та іншими третіми сторонами, щоб уникнути будь-якого невідповідного зовнішнього впливу на сторони, відповідальні за надання ставок. Подавачі даних працюють у місцях, фізично відокремлених від місця розташування торговців процентними деривативами;
 - (e) дієві процедури для запобігання обміну інформацією між особами, залученими до діяльності, що становить загрозу спричинення конфлікту інтересів, та або контролю за таким обміном, якщо обмін такою інформацією може вплинути на надані дані для бенчмарка;
 - (f) правила уникнення змови між самими надавачами даних та між надавачами даних і адміністраторами бенчмарка;
 - (g) заходи для запобігання негативному впливу будь-якої особи на спосіб провадження таких видів діяльності особами, залученими до надання вхідних даних, або обмеження такого впливу;
 - (h) усунення будь-якого прямого зв'язку між винагородою працівників, залучених до надання вхідних даних, та винагородою осіб, залучених до іншої діяльності, або їх доходами, якщо у зв'язку з такою діяльністю може виникнути конфлікт інтересів;
 - (i) заходи контролю для виявлення будь-якої зворотної транзакції, яку провели після надання вхідних даних.
8. Надавач даних для бенчмарка на процентну ставку зберігає детальні записи про:
 - (a) усі відповідні аспекти надання вхідних даних;
 - (b) процес, що регулює визначення та схвалення вхідних даних;
 - (c) найменування/прізвища та імена подавачів даних та їхні обов'язки;
 - (d) усі комунікаційні зв'язки між подавачами даних та іншими особами, у тому числі внутрішніми і зовнішніми торговцями та брокерами, у зв'язку з визначенням або наданням вхідних даних;
 - (e) будь-яка взаємодія між подавачами даних та адміністратором або будь-яким агентом розрахунку;
 - (f) будь-які запити щодо вхідних даних та результати таких запитів;
 - (g) звіти про чутливість торгових портфельів процентних свопів та будь-яких інших торгових портфельів деривативів із значними потенційними інвестиційними втратами у межах встановлення процентних ставок відносно вхідних даних.
9. Записи зберігають на носіїві, що уможливорює доступ до сховища інформації для майбутнього використання із задокументованим контрольним журналом.
10. Служба комплаєнсу надавача даних для бенчмарка на процентну ставку регулярно звітує керівництву про будь-які висновки, у тому числі щодо зворотних транзакцій.
11. Регулярно здійснюють внутрішній перегляд вхідних даних та процедур.
12. Зовнішній аудит вхідних даних надавача даних для бенчмарка на процентну ставку, дотримання кодексу поведінки та положень цього Регламенту проводять уперше через шість місяців після

запровадження кодексу поведінки та після цього кожні два роки.

ДОДАТОК II

ТОВАРНІ БЕНЧМАРКИ

Методологія

1. Адміністратор товарного бенчмарка формалізує, документує та оприлюднює будь-яку методику, яку він використовує для розрахунку бенчмарка. Така методика повинна містити та описувати щонайменше:
 - (a) всі критерії і процедури, які використовують для розроблення бенчмарка, зокрема спосіб, у який адміністратор використовує вхідні дані, у тому числі конкретний обсяг, проведені і відзвітовані транзакції, ціни покупки, ціни продажу, і будь-яку іншу інформацію про ринок, у своєму оцінюванні або періодах чи часових вікнах оцінювання, причини використання конкретного референтного значення, спосіб, у який адміністратор збирає такі вхідні дані, настанови щодо контролю за застосуванням судження оцінювачами і будь-яку іншу інформацію, таку як припущення, моделі або екстраполяція зібраних даних, що беруть до уваги під час оцінювання;
 - (b) процедури та практики, призначені для забезпечення узгодженості між оцінювачами у межах застосування ними судження;
 - (c) відносна важливість, якою необхідно наділити кожний критерій, який використовують для розрахунку бенчмарка, зокрема тип використаних вхідних даних і типу критерію, який використовують для формування судження таким чином, щоб забезпечити якість і достовірність розрахунку бенчмарка;
 - (d) критерії для визначення мінімальної кількості даних транзакцій, необхідних для розрахунку окремого бенчмарка. Якщо жодних таких порогів не передбачено, необхідно пояснити причини, через які не встановлено мінімальні пороги, у тому числі встановлення процедур, яких необхідно дотримуватися за відсутності даних транзакцій;
 - (e) критерії, що стосуються періодів оцінювання, коли подані дані є нижчими ніж поріг для даних транзакцій, рекомендований у методиці або необхідні стандарти якості адміністратора, у тому числі будь-які альтернативні методики оцінювання, у тому числі теоретичні моделі оцінювання. Такі критерії пояснюють процедури, яких необхідно дотримуватися за відсутності даних транзакцій;
 - (f) критерії своєчасності надання вхідних даних і засоби їх надання: електроні, телефоні або інші засоби;
 - (g) критерії та процедури, що стосуються періодів оцінювання, коли один або більше надавачів даних подають вхідні дані, які становлять значну частину загального обсягу вхідних даних для такого бенчмарка. Адміністратор також визначає такі критерії та процедури, які становлять значну частину для кожного розрахунку бенчмарка;
 - (h) критерії, за якими дані транзакцій можна виключити з розрахунку бенчмарка.
2. Адміністратор товарного бенчмарка публікує та надає ключові елементи методики, яку адміністратор використовує для кожного з наданих та опублікованих товарних бенчмарків або, у відповідних випадках, для кожної сім'ї наданих та опублікованих бенчмарків.
3. Разом із методикою, зазначеною в параграфі 2, адміністратор товарного бенчмарка також описує та публікує інформацію про таке:

- (a) причини застосування певної методики, зокрема будь-які техніки коригування ціни та обґрунтування того, чому період або часове вікно прийняття вхідних даних є надійним показником вартості на фізичному ринку;
- (b) процедуру внутрішнього перегляду та затвердження відповідної методики і частота таких переглядів;
- (c) процедуру зовнішнього перегляду відповідної методики, у тому числі процедури ринкового прийняття методики шляхом проведення консультацій з користувачами щодо важливих змін у їхніх процесах розрахунку бенчмарків.

Внесення змін до методології

4. Адміністратор товарного бенчмарка ухвалює та оприлюднює для користувачів чітко сформульовані процедури та причини внесення будь-якої запропонованої суттєвої зміни до його методики. Такі процедури повинні відповідати пріоритетній цілі, яка полягає в тому, що адміністратор повинен забезпечувати сталу достовірність його розрахунків бенчмарка та вносити зміни для належного впорядкування окремого ринку, якого такі зміни стосуються. Такі процедури передбачають:
- (a) надсилання у чітко визначений строк завчасного повідомлення, яке надає користувачам достатню можливість проаналізувати та прокоментувати вплив таких запропонованих змін, беручи до уваги оцінку адміністратора загальних обставин;
 - (b) надання доступу до коментарів користувачів та відповідей адміністратора на такі коментарі для усіх учасників ринку після будь-якого відповідного періоду консультацій, крім випадків, коли особа, яка надала коментар, звернулася із запитом про збереження конфіденційності.
5. Адміністратор товарного бенчмарка регулярно проглядає свої методики, щоб забезпечити точне відображення у них фізичних ринків, які оцінюють, та вносить процес для врахування думок відповідних користувачів.

Якість та достовірність розрахунку бенчмарка

6. Адміністратор товарного бенчмарка:
- (a) встановлює критерії визначення фізичного товару, що є предметом певної методики;
 - (b) якщо вхідні дані відповідають методиці адміністратора, надає пріоритет таких даних у такому порядку:
 - (i) проведені і відзвітовані транзакції;
 - (ii) ціни покупки та ціни продажу;
 - (iii) інша інформація.

Якщо проведеним і відзвітованим транзакціям не надають пріоритет, причини цього необхідно пояснити, як того вимагає пункт 7(b).

- (c) застосовує достатні заходи, призначені для використання вхідних даних, поданих і врахованих у розрахунку bona fide бенчмарка, що означає, що особи, які подають вхідні дані, провели або готові провести транзакції, внаслідок яких формуються такі вхідні дані, завершені транзакції провели за звичайних ринкових умов, і особливу увагу необхідно приділяти транзакціям між філіями;
- (d) встановлює і застосовує процедури для виявлення аномальних або підозрілих даних транзакцій та веде облік рішень про виключення даних транзакцій з процесу розрахунку бенчмарка, який здійснює адміністратор;
- (e) заохочує надавачів даних подавати всі свої вхідні дані, які відповідають критеріям адміністратора для такого розрахунку. Наскільки це можливо та розумно, адміністратори повинні прагнути забезпечити, щоб подані вхідні дані були репрезентативними для фактичних завершених транзакцій надавачів; та

- (f) використовує систему відповідних заходів для того, щоб забезпечити дотримання надавачів даних застосовних стандартів адміністратора щодо якості та достовірності вхідних даних.
7. Адміністратор товарного бенчмарка описує та публікує для кожного розрахунку, в розумних межах, без обмеження належної публікації бенчмарка:
- (a) стисле пояснення, якого достатньо для того, щоб підписник або компетентний орган бенчмарка міг зрозуміти спосіб здійснення розрахунку, зокрема щонайменше розмір і ліквідність фізичного ринку, який оцінюють (такі дані, як кількість і обсяг поданих транзакцій), діапазон обсягу і середній обсяг, діапазон цін і середня ціна, а також орієнтовні відсотки кожного типу вхідних даних, які враховано в розрахунку; необхідно включити терміни, які стосуються методики ціноутворення, наприклад, «на основі транзакції», «на основі спреду», «інтерпольований» чи «екстрапольований»; та
- (b) стисле пояснення, якою мірою і на якій підставі в будь-яких розрахунках використовували будь-яке судження, у тому числі виключення даних, які б за інших умов відповідали вимогам відповідної методики для такого розрахунку, формування цін на основі спредів, інтерполяції, екстраполяції або надання цінам покупки або цінам продажу більшого значення, ніж завершеним транзакціям, у разі їх проведення.

Цілісність процесу звітування

8. Адміністратор товарного бенчмарка:
- (a) встановлює критерії визначення особи, яка може подавати вхідні дані адміністратору;
- (b) має процедури контролю якості для оцінювання особи надавача даних, будь-якого подавача даних, який повідомляє про вхідні дані, та дозволу такого подавача даних на повідомлення вхідних даних від імені надавача даних;
- (c) встановлює критерії, які застосовують до працівників надавача даних, які мають дозвіл на подання вхідних даних адміністратору від імені надавача даних; заохочує надавачів даних подавати дані транзакцій зі служб бек-офісу та намагається підтвердити дані з інших джерел у випадках, якщо дані транзакцій отримано безпосередньо від торговця; та
- (d) впроваджує внутрішні засоби контролю та письмові процедури для виявлення зв'язків між надавачами даних та оцінювачами, які намагаються вплинути на розрахунок на користь будь-якої комерційної позиції (надавача даних, його працівників або будь-якої третьої особи), намагаються змусити оцінювача порушити правила або настанови адміністратора, або для ідентифікації надавачів даних, залучених до схеми надання аномальних або підозрілих даних транзакцій. Зазначені процедури повинні передбачати, наскільки це можливо, розширення адміністратором меж розслідування в компанії надавача даних. Засоби контролю повинні охоплювати перехресну перевірку показників ринку для валідації наданої інформації.

Оцінювачі

9. У зв'язку з роллю оцінювача адміністратор товарного бенчмарка:
- (a) ухвалює та зберігає чітко сформульовані внутрішні правила та настанови для відбору оцінювачів, у тому числі мінімальний рівень підготовки, досвіду та навичок, а також процес періодичного перегляду їхньої компетенції;
- (b) має механізми, щоб забезпечити можливість здійснення розрахунків в узгоджений та регулярний спосіб;
- (c) підтримує планування послідовності зміни та наступності своїх оцінювачів, щоб забезпечити здійснення розрахунків в узгоджений спосіб та працівниками з відповідним рівнем фахових знань; та
- (d) встановлює процедури внутрішнього контролю для забезпечення достовірності та достовірності розрахунків. Такі заходи внутрішнього контролю та процедури вимагають принаймні постійного

нагляду оцінювачів, щоб забезпечити належне застосування методики та процедур для внутрішнього схвалення наглядачем перед наданням цін для розповсюдження на ринку.

Контрольні журнали

10. Адміністратор товарного бенчмарка повинен мати правила та процедури, щоб одночасно документувати важливу інформацію, у тому числі:
 - (a) усі вхідні дані;
 - (b) судження оцінювачів у процесі здійснення кожного розрахунку бенчмарка;
 - (c) чи було виключено з розрахунків певну транзакцію, яка в іншому випадку відповідала вимогам релевантної методології для такого розрахунку, та причини для такого виключення;
 - (d) особу кожного оцінювача та будь-якої іншої особи, яка подала або в інший спосіб сформулила інформацію, вказану в пунктах (a), (b) чи (c).
11. Адміністратор товарного бенчмарка повинен мати правила та процедури, щоб забезпечити зберігання контрольного журналу відповідної інформації щонайменше протягом п'яти років для задокументування структури його розрахунку.

Конфлікти інтересів

12. Адміністратор товарного бенчмарка запроваджує належні правила та процедури для виявлення будь-якого конфлікту інтересів, розкриття інформації про нього, управління ним або його мінімізації та уникнення, а також для захисту достовірності та незалежності розрахунків. Такі політики та процедури регулярно переглядають та оновлюють, і вони:
 - (a) забезпечують, щоб наявність чи можливість виникнення комерційних або особистих ділових відносин або інтересів між адміністратором або його філіями, його персоналом, клієнтами, будь-якими учасниками ринку або пов'язаними з ними особами не впливали на розрахунок бенчмарка;
 - (b) забезпечують, щоб особисті та ділові зв'язки персоналу адміністратора не змогли скомпрометувати служби адміністратора, у тому числі додаткова зайнятість, подорожі та згоди на розваги, прийняття подарунків та гостинності від клієнтів адміністратора або інших учасників товарного ринку;
 - (c) забезпечують, щодо виявлених конфліктів, відповідне розмежування функцій у межах адміністратора за допомогою нагляду, компенсації, доступу до систем та інформаційних потоків;
 - (d) захищають конфіденційність інформації, яку надав або виробив адміністратор та на яку поширюється обов'язок адміністратора щодо розкриття інформації;
 - (e) забороняють керівникам, оцінювачам та іншим працівникам адміністратора долучатися до розрахунку бенчмарка, беручи участь у формуванні цін покупки, цін продажу та торгах особисто або від імені учасників ринку; та
 - (f) дієво врегульовують будь-який виявлений конфлікт інтересів, який може існувати між діяльністю адміністратора з надання бенчмарка (у тому числі всі працівники, які виконують обов'язки з розрахунку бенчмарка або в інший спосіб беруть участь у цьому) та будь-якою іншою підприємницькою діяльністю адміністратора.
13. Адміністратор товарного бенчмарка забезпечує наявність у межах його іншої підприємницької діяльності відповідних процедур та механізмів, призначених для мінімізації ймовірності впливу конфлікту інтересів на достовірність розрахунків бенчмарків.
14. Адміністратор товарного бенчмарка забезпечує розмежування ліній звітування між його керівниками, оцінювачами та іншими працівниками та від керівників до керівництва високої ланки і ради правління, щоб забезпечити:
 - (a) задовільне впровадження адміністратором вимог цього Регламенту; та

- (b) чітке визначення обов'язків, відсутність конфліктів між ними та відсутність відчуття конфліктів між ними.
15. Адміністратор товарного бенчмарка розкриває своїм користувачам, як тільки йому стане відомо, інформацію про конфлікт інтересів, що виникає через власність адміністратора.

Скарги

16. Адміністратор товарного бенчмарка повинен мати та публікувати політику розгляду скарг, у якій визначено процедури отримання, розслідування та зберігання записів щодо скарг, поданих у зв'язку з процесом розрахунку адміністратора. Такі механізми розгляду скарг забезпечують:
- (a) можливість подання підписниками бенчмарка скарги щодо репрезентативності розрахунку конкретного бенчмарка для ринкової вартості, запропонованих змін у розрахунку бенчмарка, застосування методики для розрахунку конкретного бенчмарка та інших редакційних рішень у зв'язку з процесами розрахунку бенчмарка;
 - (b) наявність орієнтовного графіка розгляду скарг;
 - (c) своєчасне та справедливе розслідування офіційних скарг, поданих проти адміністратора та його персоналу;
 - (d) проведення вивчення незалежно від будь-якого персоналу, який може бути залучено у предмет скарги;
 - (e) прагнення адміністратора швидко завершити розслідування;
 - (f) повідомлення адміністратором скаржнику та будь-якій іншій відповідній особі результатів розслідування в письмовій формі протягом розумного строку;
 - (g) звернення до незалежної третьої сторони, призначеної адміністратором, якщо скаржник не задоволений способом розгляду скарги відповідним адміністратором або рішенням адміністратора, протягом шести місяців з моменту подання первинної скарги; та
 - (h) зберігання всіх документів, пов'язаних зі скаргою, зокрема документів, поданих скаржником, та записів адміністратора, щонайменше протягом п'яти років.
17. Адміністратор товарного бенчмарка врегулює суперечки щодо щоденного ціноутворення, які не є офіційними скаргами, покликаючись на свої відповідні стандартні процедури. Якщо скарга призводить до зміни ціни, детальну інформацію про таку зміну ціни необхідно повідомити ринку якомога швидше.

Зовнішній аудит

18. Адміністратор товарного бенчмарка призначає незалежного зовнішнього аудитора з належним досвідом та спроможностями для перегляду дотримання адміністратором його зазначених критеріїв методики і вимог цього Регламенту та звітування про це. Аудити проводять один раз на рік, їх результати публікують через три місяці після завершення кожного аудиту, а в разі потреби проводять додаткові проміжні аудити.

▼ M1

ДОДАТОК III

Бенчмарки кліматичного переходу ЄС та бенчмарки ЄС, узгоджені з Паризькою угодою

Методологія для бенчмарків кліматичного переходу ЄС

- (1) Адміністратор бенчмарка кліматичного переходу ЄС повинен формалізувати, задокументувати та оприлюднити будь-яку методику, яку він використовує для розрахунку бенчмарка, з наведенням у

ній наведеної нижче інформації, з одночасним забезпеченням конфіденційності та захисту нерозголошених ноу-хау та ділової інформації (комерційної таємниці), як означено у Директиві Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/943 (¹⁶):

- (a) переліку основних складників бенчмарка;
- (b) усіх критеріїв та методик, включно з чинниками відбору і зважування, метриками та опосередкованими значеннями, які використовуються у методиці для бенчмарка;
- (c) критеріїв, що застосовуються для виключення активів або компаній, пов'язаних з певним рівнем вуглецевого сліду або рівнем резервів викопного палива, які є несумісними з їх включенням до бенчмарка;
- (d) критеріїв для визначення траєкторії декарбонізації;
- (e) типу і джерел даних, що використовуються для визначення траєкторії декарбонізації стосовно:
 - (i) Категорії 1 викидів вуглецю, а саме: викидів, утворених джерелами, які контролюються компанією, яка випускає базисні активи;
 - (ii) Категорії 2 викидів вуглецю, а саме: викидів від споживання придбаної електричної енергії, пари або інших джерел енергії, утворених вище рівня компанії, яка випускає базисні активи;
 - (iii) Категорії 3 викидів вуглецю, а саме: усі непрямі викиди, не охоплені пунктами (i) та (ii), які виникають у ланцюгу доданої вартості підзвітної компанії, включно з викидами вище і нижче рівня компанії, особливо у секторах, що мають сильний вплив на зміни клімату та їх пом'якшення;
 - (iv) якщо для даних використовуються методики визначення екологічного сліду від продуктів та організацій згідно з визначеннями у пунктах (a) та (b) пункту 2 Рекомендації Комісії 2013/179/ЄС або глобальні стандарти, як-от розроблені Робочою групою з питань розкриття пов'язаної з кліматом фінансової інформації при Раді фінансової стабільності;
- (f) загальних викидів вуглецю всього портфеля індексу.

Якщо для розроблення структури бенчмарка кліматичного переходу ЄС використовується батьківський індекс, повинна бути розкрита похибка відстеження між бенчмарком кліматичного переходу ЄС та батьківським індексом.

Якщо для розроблення структури бенчмарка кліматичного переходу ЄС використовується батьківський індекс, повинно бути розкрито співвідношення між ринковою вартістю цінних паперів, що відповідають бенчмарку кліматичного переходу ЄС, та ринковою вартістю цінних паперів, які відповідають батьківському індексу.

Методологія для бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою

- (2) На додаток до пунктів (1)(a), (1)(b), та (1)(c), адміністратор бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою, повинен вказати формулу або розрахунок, використані для визначення того, чи відповідають викиди цілям Паризької угоди, з одночасним забезпеченням конфіденційності та захисту нерозголошених ноу-хау та ділової інформації (комерційної таємниці), як означено у Директиві Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/943.

Внесення змін до методології

- (3) Адміністратори бенчмарків кліматичного переходу та бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою, ухвалюють процедури для внесення змін до їхніх методик. Вони повинні оприлюднити такі процедури, а також зробити доступними для громадськості будь-які пропонувані зміни до своїх методик разом із обґрунтуванням потреб у таких змінах. Такі процедури повинні узгоджуватися з пріоритетними цілями, згідно з якими розрахунки бенчмарків повинні узгоджуватися з положеннями пунктів (23a) та (23b) статті 3(1). Такі процедури повинні передбачати:

- (a) надсилання протягом чітко визначеного строку завчасного повідомлення, яке надає користувачам бенчмарків достатню можливість проаналізувати та прокоментувати вплив таких запропонованих змін, беручи до уваги оцінку адміністратора загальних обставин;
- (b) надання можливості користувачам бенчмарків подавати коментарі до таких змін, а адміністраторам відповідати на такі коментарі, та надання доступу до таких коментарів після завершення будь-якого встановленого періоду консультацій, крім випадків, коли особа, яка надала коментар, звернулася із запитом про збереження конфіденційності.
- (4) Адміністратори бенчмарків кліматичного переходу ЄС та бенчмарків ЄС, узгоджених із Паризькою угодою, повинні регулярно переглядати свої методики принаймні на щорічній основі, щоб забезпечувати точне відображення їхніми бенчмарками задекларованих цілей, а також вони повинні запровадити процес, що дає змогу враховувати погляди усіх відповідних користувачів.

(¹) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 575/2013 від 26 червня 2013 року про пруденційні вимоги для кредитних установ та інвестиційних фірм та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.06.2013, с. 1).

(²) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/138/ЄС від 25 листопада 2009 року про започаткування і ведення діяльності у сфері страхування і перестраховування (Платоспроможність II) (ОВ L 335, 17.12.2009, с. 1).

(³) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 2011/61/ЄС від 8 червня 2011 року про управителів альтернативних інвестиційних фондів та про внесення змін до директив 2003/41/ЄС та 2009/65/ЄС і регламентів (ЄС) № 1060/2009 та (ЄС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 01.07.2011, с. 1).

(⁴) Директива Європейського Парламенту і Ради 2003/41/ЄС від 3 червня 2003 року про діяльність установ професійного пенсійного забезпечення та нагляд за ними (ОВ L 235, 23.09.2003, с. 10).

(⁵) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 від 4 липня 2012 року про позабіржові деривативи, центральних контрагентів та реєстри комерційної інформації (ОВ L 201, 27.07.2012, с. 1).

(⁶) Регламент Комісії (ЄС) № 1287/2006 від 10 серпня 2006 року про імплементацію Директиви Європейського Парламенту і Ради 2004/39/ЄС в частині обов'язків інвестиційних фірм із ведення звітності, звітування про транзакції, прозорості ринку, допуску фінансових інструментів до торгівлі та визначення строків для цілей зазначеної Директиви (ОВ L 241, 02.09.2006, с. 1).

(⁷) Рішення Ради (ЄС) 2016/1841 від 5 жовтня 2016 року про висновок на користь Європейського Союзу стосовно Паризької угоди, ухваленої в рамках Рамкової конвенції ООН про зміну клімату (ОВ L 282, 19.10.2016, с. 1).

(⁸) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 600/2014 від 15 травня 2014 року про ринки фінансових інструментів та про внесення змін до Регламенту (ЄС) № 648/2012 (ОВ L 173, 12.06.2014, с. 84).

(⁹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2009/72/ЄС від 13 липня 2009 року про спільні правила для внутрішнього ринку електроенергії та про скасування Директиви 2003/54/ЄС (ОВ L 211, 14.08.2009, с. 55).

(¹⁰) Директива Європейського Парламенту і Ради № 2009/73/ЄС від 13 липня 2009 року про спільні правила для внутрішнього ринку природного газу та про скасування Директиви 2003/55/ЄС (ОВ L 211, 14.08.2009, с. 94).

(¹¹) Регламент Комісії (ЄС) № 1031/2010 від 12 листопада 2010 року щодо термінів, адміністрування та інших аспектів проведення аукціону квот на викиди парникових газів згідно з Директивою Європейського Парламенту і Ради 2003/87/ЄС про встановлення схеми торгівлі квотами на викиди парникових газів у межах Співтовариства (ОВ L 302, 18.11.2010, с. 1).

(¹²) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2019/2088 від 27 листопада 2019 року про пов'язані зі сталістю розкриття у секторі фінансових послуг (ОВ L 317, 09.12.2019, с. 1).

(¹³) Директива Європейського Парламенту і Ради 2013/34/ЄС від 26 червня 2013 року про річну фінансову звітність, консолідовану фінансову звітність і пов'язані звіти певних видів суб'єктів господарювання, про внесення змін до Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/43/ЄС та про скасування директив Ради 78/660/ЄС і 83/349/ЄС (ОВ L 182, 29.06.2013, с. 19).

(¹⁴) Директива Ради 86/635/ЄС від 8 грудня 1986 року про річну звітність і консолідовану звітність банків та інших фінансових установ (ОВ L 372, 31.12.1986, с. 1).

(¹⁵) Директива Ради 91/674/ЄЕС від 19 грудня 1991 року про річну звітність і консолідовану звітність суб'єктів господарювання у сфері страхування (ОВ L 374, 31.12.1991, с. 7).

(^{*1}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/1011 від 8 червня 2016 про індекси, які використовують як бенчмарки у фінансових інструментах і фінансових договорах або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, та про внесення змін до директив 2008/48/ЄС та 2014/17/ЄС і Регламенту (ЄС) № 596/2014 (ОВ L 171, 29.06.2016, с. 1).»;

(^{*2}) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/1011 від 8 червня 2016 про індекси, які використовують як бенчмарки у фінансових інструментах і фінансових договорах або для вимірювання результативності інвестиційних фондів, та про внесення змін до директив 2008/48/ЄС та 2014/17/ЄС і Регламенту (ЄС) № 596/2014 (ОВ L 171, 29.06.2016, с. 1).»;

(¹⁶) Директива Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2016/943 від 8 червня 2016 року про захист нерозкритих ноу-хау та ділової інформації (комерційної таємниці) від їх незаконного набуття, використання і розкриття (ОВ L 157, 15.06.2016, с. 1).